

Federal Almanya Örneğinde “İşçi Göçü”nün 40. Yılında Türk Dernekleri Nerede? (*)

Yrd. Doç. Dr. Aydın FINDIKÇI (**)

Giriş

Avrupa Birliği (AB) ülkelerinden özellikle de Almanya, İngiltere, Fransa ve Hollanda, 1960lı yıllardan 1974lere kadar Türkiye’den yasal yollarla kitlesel olarak “işçi ithalatında” bulunmuşlardı. 1961’de Almanya ile, 1964’te Hollanda, Belçika ve Avusturya ile, 1965’te Fransa ile ve 1976’de İsveç ile imzalanan anlaşmalar çerçevesinde bu ülkelere belli bir süre için “geçici” olarak giden Türk vatandaşları, zamanla çalıştıkları ülkelerde kalıcı olmaya başladılar.

Yüzyıllar boyu çeşitli kavimlere, kültür, doğal zenginlik ve güzelliklere analık yapmış olan güzel ülkemizin özellikle de kırsal kesimlerinden vagon-

(*) Türk Sosyal Bilimler Derneği tarafından düzenlenen ve 21-23 Kasım 2001 tarihleri arasında Ankara’da gerçekleştirilen 7. Ulusal Sosyal Bilimler Kongresine sunulan tebliğ

(**) T.C. Kafkas Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Öğretim Üyesi

larla Almanya'nın Münih, Hamburg veya Berlin gibi büyük kentlerine insanlarımız, Almanların deyimi ile, "Gastarbeiter", yani "misafir işçi" olarak taşındılar. "Misafir İşçi" olarak gidenlerin Yüksel Pazarkaya'nın da deyimi ile "İnsan" oldukları çok sonraları anlaşıldı. Dişlerinden ayak tırnaklarına kadar heyet kontrolünden geçirilerek Almanya'ya taşınan bu fedakar insanlarımız, daha önceden iş veren tarafından belirlenen ve Nazi döneminin Toplama Kamplarını andıran işçi barakalarına (Heim) yerleştirildiler. Geçici iş sözleşmeleri ile Avrupa'nın değişik ülkelerine dağılan bu insanlarımızı, klasik anlamda dahi olsa "göçmen" olarak algılamak doğru değildir. "Göç" olgusu ile geçici bir süre için bir başka ülkeye işçi olarak gitmenin ve daha sonra gidilen yere yerleşmenin farklı kavramlar olduğu ve dolayısıyla da bu insanların farklı muamelelere tabi tutulacağı doğaldır.

Avrupa ülkelerine gönderilen birinci kuşak insanlarımızın neredeyse tümü, sendikacılığın, demek ve teşkilatçılığın kendileri açısından neler getirip neler götüreceğine dair belli bir pratik tecrübe ve teorik bilgi birikimine sahip olmadıkları için, örgütlenerek önemli bir güç oluşturabileceklerinin farkında değillerdi. Zaten birinci kuşak insanlarımızın amaçları da Almanya'da örgütler kurarak yaşadıkları alanlarda önemli kazanımlar elde etmek değildi.

Bu çalışmanın amacı; Avrupa'ya "Türk İş Gücü Transferinin 40cı Yılında", Almanyalı Türklerin kurdukları derneklerin dünü, bugünü ve yarınını tarihsel bir perspektif içinde eleştirisel bir yaklaşımla bilinmeyen ve görülmeyen yönleri ile tartışmaya açmaktır. Almanya'da sayısı 2300 kadar "dernek" adı altında kurulan girişim var. Bu derneklerin tümünü tek tek irdelemek mümkün olmadığından, sadece Almanyalı Türklerin bir bölümü tarafından tanınan belli başlı "çatı kuruluşu" olarak adlandırılan dernekler üzerinde durulacaktır. Yerel veya federal düzeyde etkinlik göstermeye çalışan tek tek derneklerin bir araya gelerek oluşturdukları "üst kuruluşları", birbirlerinin kopyası olduğundan adına "çatı kuruluşu" denen derneklerin tümü üzerinde de durulmamıştır. Üzerinde durulan dernekler araştırma dışı bırakılmış derneklerle aynı veya benzer paralelde olduğundan, böylelikle gereksiz yere zaman kaybı önlenmiştir.

Çalışmaya Dahil Edilen Derneklerin Tam Listesi
Tren İstasyonları ve Birinci Kuşak İlk Türk İşçi Derneklerinin Doğuşu
Almanya Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi-Köln
Almanya Türk Toplumu
Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu
Göçmenlik ve “Sağ” Türk Dernekleri
Almanya Türk Dernekleri Koordinasyon Kurulu
Türk Vatandaşları Konseyi
Avrupa Demokratik Ülkücü Türk Dernekleri
Bölücü Dernekler ve “Kürdistan Dernekler Birliği”
Almanya Alevi Birlikleri Federasyonu (AABF)
Cem Vakfı
Avrupa Türk İslâm Kültür Dernekleri Birliği (ATİB)
Federal Almanya İslâm Konseyi
İslâm Toplumu Milli Görüş
Diyanet İşleri Başkanlığı Türk İslâm Birliği
İslâm Kültür Merkezleri Birliği (Süleymancılar)
Nurcular
Türkiye Araştırmalar Merkezi

1. Tren İstasyonları (Hauptbahnhof) ve Birinci Kuşak İlk Türk İşçi Derneklerinin Doğuşu

60lı yılları başından 70li yılların ikinci yarısına kadar tren istasyonları, Almanya’da çalışan ancak oranın sosyal yaşamından uzak olan insanlarımız açısından kendiliğinden bir buluşma ve toplanma yeri haline geldi. Türklerin

hafta sonları buluşma yerleri olan tren istasyonları, ilk işçi cemiyetlerinin ⁽¹⁾ kurulma fikrine de analık yaptı dense yeridir. Tren istasyonlarında küçük kümeler oluşturan insanlarımız, ilk etapta Türk olsunda kim olursa olsun duygusuna sahiptiler. Zamanla bu duygu yerini herkesin kendi memleketlisini arayıp bulma özlemine dönüştü. Böylelikle hem bölgecilik hem de yakın akrabalık tutumu ön plana çıkmaya başladı. Zamanla oluşan küçük gruplar, genellikle aynı yörenin insanlarını kendi aralarına almaya ve kendilerine yakın görmediklerini zamanla dışlamaya başladılar. Tren istasyonlarında buluşan ve tanışanlar daha sonra oluşacak olan “cemiyetlerinde” toplanmaya başladılar.

Kahvehane açmak Almanya’da ticari bir iş olduğundan, gelir vergisi, iş yeri açma ruhsatı alma gibi masraflara katlanmak gerekmektedir. Oysa kahvehane yerine dernek kurmak çok daha kolaydır. Açılan bu kahvehaneler zamanla öylesine bir taleple karşılaştı ki, 1980’li yıllara gelindiğinde sayıları çığ gibi büyüdü. İşsiz kalan, Almanya’da bir işçi Türk hanımla veya bir Alman hanımla para karşılığı evlenerek oraya giden, ancak çalışma müsaadesi olmayan insanlarımızın önemli bir bölümü ve hafta sonlarında ek iş yapmak isteyenlerin birer ekmek kapısı haline gelen bu kahvehaneler genellikle “Türk-Alman Dostluk Dernekleri” veya “Türk İşçi Cemiyetleri” adı altında, özellikle de tren istasyonlarında buluşan Türklerin buluşma yerleri olarak Alman sosyal yaşamında yerlerini almaya başladılar. Bu dernekler, tüzüklerinde yazılı ne varsa hiç birini yapmayan, buna karşılık bir derneğin yapmaması gereken ne kadar iş varsa onu icra eden mekanlar olarak kuruldu ve bir çoğu aradan 40 yıl geçmesine rağmen yine de aynen öyle devam etmektedir. Saç tıraşı olmak isteyenlerden, kurbanlık koyun satışına kadar ne aranırsa bu dernekler aracılığı ile tedarik ediliyor. Bu cemiyetlerin önemli bir bölümü birer bit pazarı görünümündedir. Bu cemiyetlerin bazıları, kumarın her çeşidinin oynandığı, uyuşturucu ticaretinin her türlüşünün yapıldığı, genellikle Polonya, Romanya veya eski Yugoslavya kökenli kadınların hem garson hem de başka işlevlerde görevlendirildiği yerlerdir. Ayrıca bu cemiyetlerin bazılarında ise, çalıntı araba teypleri, cep telefonları, kol saati, fotoğraf makinesi, taze balık, ucuz elbise, Türkiye’deki siyasilerin posterleri, propaganda kasetleri gibi akla hayale gelmedik ne varsa her şey pazarlanmaktadır. İlk kurulan bu cemiyetlerin neredeyse tamamı bugün birer iş yeri niteliğindedir. Herhan-

(1) Birinci kuşak Almanyalı Türkler, “dernek” deyimini yerine genellikle “cemiyet” kelimesini kullanmaktadırlar.

gi bir sosyal, kültürel veya siyasi işlevi olmayan, yakın akraba ve arkadaş çevrelerinin “yönetici” konumundaki bu cemiyetlerden Almanya’nın her şehrinde benzeri türden en az 15 tane vardır. Bu cemiyetlerin Alman toplumunda Türkiye ve Almanyalı Türkler hakkında çizdikleri resim ve sergiledikleri imaj hiç de hoş değildir. Sadece erkeklerin gidip kağıt ve kumar oynadıkları bu yerler, Almanyalı Türklerin yaşadıkları (pardon oturdukları) yerlerden izole olmasında önemli bir nedendir. Başta Almanlar olmak üzere diğer uluslardan gelen insanlarla karşılıklı ilişkilerin gelişmemesine ve Türklere karşı önyargıların oluşmasına önemli birer neden oluşturan bu cemiyetler, şu an Almanyalı Türklerin çok önemli bir bölümü tarafından çok haklı nedenlerden dolayı kınanan ve destek görmeyen yerler halindedir.

2. Türk Derneklerinin Siyasallaşması ve Nedenleri

Almanyalı Türklerin kurdukları derneklerin zamanla veya kuruluş aşamasındayken dahi siyasallaşmasını, Türkiye’de 12 Eylül 1980 tarihinde gerçekleşen Askeri darbe ile başlatmak doğru değildir. Ancak, Türkiye’deki 12 Eylül 1980 Askeri Müdahalesi, Almanyalı Türklerin kurdukları derneklerin hem sayasal olarak çoğalmasına hem de işlevlerini Türkiye aleyhine hızlı bir şekilde siyasallaşmasına neden oldu. Örneğin, “Türkiye Komünist Partisi (TKP)”, “Türkiye Komünist Partisi Marksist Leninist (TKPML/TIKKO)” gibi marjinallerin yanı sıra, Cumhuriyet Halk Partisi (CHP), Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) veya dönemin Milli Selamet Partisi (MSP) olarak bilinen çeşitli siyasi oluşumların Almanya temsilciliği olarak çalışan derneklerin varlığı 1980 öncesine dayanmaktadır. Türkiye’de terör estiren ve ideolojik amaçlı faaliyetleri olan sol ve sağının bazı fraksiyonları, 1980 öncesi Almanya’da işçi ve öğrenci dernekleri adı altında derneklerini kurmuşlardı. 1980 sonrası Almanya’da derneği olmayan hiç bir aşırı sağ ve sol örgüt kalmadı. Türk vatandaşlarına ait iş yerlerinden haraç alma, soygunlara katılma, uyuşturucu ticareti yapma veya bu işi yapanlardan sözde “devrim vergisi” adı altında haraç alma, terörist ve bölücü örgütlerin geçim kaynağıdır. Örneğin 5 Eylül 2001 tarihinde Alman Televizyonlarında konuşan bir Alman bayanın “Hamburg’da Kürtler (aslında kadın PKK’yı kastediyor) tarafından haraca bağlanmayan tek bir Türk esnafı yoktur”⁽²⁾ serzenişi bu konuya yeterince

(2) Alman Televizyonlarının ikinci kanalı olan ZDF’de 5 Eylül 2001 tarihinde yayımlanan “Frontal 21” adlı program.

açıklık getirmektedir. Terörist ve bölücü grupların Almanyalı Türkleri haraca bağlama yönteminin bir benzerin ise, kendisini siyasetin sağ yelpazesinde gören, güya komünizme karşı sözde milliyetçi veya güya Müslüman geçinen grupların düzenledikleri “Kurban Kampanyaları”, “Hacc ve Umre seferleri”, veya “cenaze nakil fonu” gibi şirketleri aracılığı ile gerçekleştirilmektedir. Kutsal topraklara kabileler düzenleme bazıları için önemli bir ticari kaynak teşkil etmektedir.

3. 12 Eylül 1980 Sonrası Almanya’da Kurulan Türk Dernekleri ve İşlevleri

12 Eylül 1980 Askeri Darbesi, özellikle de aşırı solun kısa sürede çökmesine neden oldu. Mao’nun “Kapitalizm kağıttan kaplandır” tanımı, özünde 12 Eylül öncesi binlerce genç insanımızı mezara gömen, ülkeyi siyasi olduğu kadar ekonomik alanda da ağır bunalımlara sürükleyenlerin “kağıttan birer kaplan olduğunu” gözler önüne serdi. 12 Eylül hareketi ile beraber, kendi örgütleri adına “görevli” olarak Almanya’ya gelen bir kaç kişiden başka, yığınlar halinde Almanya ve Avrupa’nın diğer ülkelerine giden binlerce örgüt taraftarı, geldikleri ülkelerin dernekler kanunundaki yasal düzenlemeleri kısa sürede kendi amaçları doğrultusunda su istimal etmeye başladılar. Sayıları her geçen gün hızla artan bu örgütlerin tamamına yakını Türkiye’deki örgütlerinin Almanya temsilciliği olarak dernekler kurmaya başladılar. 12 Eylül arifesinde neredeyse her hafta sonu Almanya’nın bir merkezinde sayıları binleri bulan “devrim kaçkınlarının” miting ve yürüyüşleri oluyordu. Almanya’ya 12 Eylül 1980 sonrası gelenlerin önemli bir çoğunluğu kendi örgütlerinin lider kadroları tarafından “lumpen” ve “devrim kaçkını” olarak nitelendiriliyorlardı. Türkiye’yi hedef alan etkinliklerin tümü Alman yetkililerin gözleri önünde ve Alman dernekler yasası çerçevesinde legal olarak gerçekleşiyordu. 1982 yılında “Devrimci Sol” (Dev-Sol) tarafından silahlı olarak işgal edilen Türkiye Cumhuriyeti Köln Başkonsolosluğu, Almanya’nın dönemin İçişleri Bakanı Friedrich Zimmermann tarafından yasaklanması bu konuda önemli bir örnektir. O zamanlar “Dev-Sol”, Zimmermann’a göre “Halk-Der” adlı dernekler aracılığı ile örgütleniyordu ve dolayısıyla bu derneklerde kapatıldı. İçişleri Eski Bakanı CSU Zimmermann, Köln Başkonsolosluk saldırısının “Halk-Der”de planlandığı inancındaydı. “Kültür”, “dayanışma”, “entegrasyon”, “sosyal haklar” gibi takılar adı altında örgüt militanlarınca kurulan dernekler, Almanya’nın bazı eyaletleri tarafından finansmanının ya-

pıldığı, bazı Alman parti ve siyasilerinin destek ve güdümündeki merkezler konumundadır. Bu dernekler bir yandan taraftarlarını Türkiye'ye karşı daha da kemikleştirmeye yönelik eylemler yaparken diğer taraftan da yalan ve demogojiye dayalı kampanyalarla Atatürk Cumhuriyetini hedef göstererek yıpratmak istiyorlardı.

1980 sonrası "PKK" ve "Devrimci-Yol" (Dev-Yol) güruhunun başını çektiği "Türk solunda birleşme" bahanesiyle, "BİR-KOM" adlı bir oluşumuna gidildi. Bu oluşumla "Dev-Yol" adına "PKK" dedikleri Kürt düşmanı bir güruhu "Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi" ve "onun temsilcisi", bu güruh da "Dev-Yol"u "Türkiye Sosyalist Hareketinin" temsilcisi! olarak karşılıklı kabul ettiklerini açıkladılar. "BİR-KOM"un amacı "PKK"yı meşrulaştırmaktı. "Türk Solunun" neredeyse tümü tarafından 12 Eylül 1980 öncesi "karşı-devrimci" olarak ilan edilen "PKK" terör güruhu ile Almanya sokaklarında Atatürk Cumhuriyetine karşı beraber olmak, sonuç itibari ile "Dev-Yol" merkez Komite üyelerinden biri olan Taner Akçam adlı şahısın ürünüdür. Aynı Taner Akçam, "BİR-KOM" macerasından ayrılarak, "Almanya'da yaşayan Türkler göçmendir. Biz Türkiye'ye yönelik politikaları arka plana atıp, Avrupa'da yaşayan Türk göçmenlerine yönelik çalışmalarda bulunalım" tartışmasını başlattı. Bu tartışmalar 1985-1990 yılları arasında Almanyalı "Türk solu" için zevkli bir "meşguliyet" oldu. Bu arada "PKK" ile arası açılan Taner Akçam, "PKK" tarafından "bir tas sıcak çorba için kendini Almanlara satan" adam unvanı verildi. Taner Akçam, "Dev-Yol" ve yandaşlarının başlattığı "göçmenlik" tartışmalarına, Prof. Dr. Hakkı Keskin ve başkanlığındaki "Almanya Türk Toplumunu" üye derneklerinin bazıları da taraftar oldu. "Göçmenlik" tartışmasını başlatan Taner Akçam bu işten de "ekmek" yiyemeyince işi sözde "Ermeni Soykırımı" palavrasına çekti ve şu an "misafir sosyolog" olarak Hamburg'da Almanları verdiği "sıcak çorbasını" içiyor.

4. Almanya Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi-Köln

"Almanya Atatürkçü Düşünce Derneği" ⁽³⁾ (AADD), mühendisi Dursun Atılğan ve yakın çevresi tarafından Almanya'nın Köln kentinde 27 Mart 1994 yılında kuruldu. "Atatürk-Kulturzentrum, Richmodstraße 7, 50667

(3) www.ataturk.de adresinden "AADD Genel Merkezi-Köln" hakkında ayrıntılı bilgi edilebilir.

Köln” adresindeki “AADD Genel Merkezi-Köln” adında kurulduğunda, Almanya genelinde “Atatürkçü Düşünce Derneği” kurma fikri henüz çok taze idi. Belli bir amaç için kurulan bir derneğin, partinin veya şirketin “merkez” düzeyinde kurulabilmesi için, o kuruluşun adı geçen ülkenin belli başlı yerleşim yerlerinde çok sayıda şubesi olması gerekir. Oysa Dursun Atılın’ın “AADD Genel Merkezi” dediği yer, Türkiye Cumhuriyeti devletinin parasal desteği ile kurulan ve büyük önder Atatürk’ün adını taşıyan bir yerdir. Kendi kurduğu yerden başka bir şubesi olmayan bu “merkez” zamanla hem Almanya’nın hem de Avrupa’nın birkaç yerinde kurulan aynı amaçlı derneklerle ilişkiye geçip ikna edebildikleri ile “federasyon” veya “konfederasyon” kurma yoluna, ikna edemediklerini de “Atatürk düşmanı” olarak ilan etme yoluna gitti.

“AADD Genel Merkezi-Köln”ün kuruluşu nedeni ise “Atatürk’ün bedensel varlığının aramızda bulunmamasından cesaret alan içteki ve dıştaki kimi olumsuz güçler, O’nun devrim ve ilkelerine karşı, açık ya da kapalı saldırılarını doruğa ulaştırmış bulunmaktadırlar. Bundan daha kötüsü, planlı ve sinsî bir çalışma ile, “o devrim ve ilkeleri gelecekte yok etmek çabası içinde” olanlara karşı “mücadele” etmek olarak açıklanmaktadır. Bu “gerekçeyi” daha da somutlaştırmak için siyasal, kültürel ve ekonomik alanlardaki tam bağımsızlığı ve ulusal egemenliğe korumaktan, şeriatın kaynaklanan «nakil»e’ laik düşünce, laik hukuk ve laik öğretim sistemlerini toplum yaşamında egemen kılmadan tüm özgürlüklerin ve insan haklarının, Sosyal Hukuk Devleti’nin ve çoğulcu demokrasinin yolunu açmaya kadar çok geniş bir yelpazeyi kapsamaktadır. Zaman ve yer darlığı nedeniyle ayrıntıları ile üzerinde durulmasına gerek görülmeyen Dursun Atılın’ın kurduğu “AADD Genel Merkezi”, “yüzyıllarca ikinci sınıf insan durumuna düşürülmüş Türk kadınına gerçek yerine yükseltilmesini, içten ve dıştan kaynaklanan her türlü sömürüye karşı çıkararak, halkın, yalnız siyasal değil ekonomik ve sosyal alanda da gerçek efendi durumuna gelmesini” mücadelesini! Türk devletinin parasıyla kurulan birkaç odalı yerden Almanya sokaklarında “verdiği” inancındadır! Yukarıda kısmen aktarılan gerçeklerden hareketle, Atatürk’ün devrim ve ilkelerinin, toplumsal sorunlarımızın çözümlenmesinde ışık tutucu niteliğe ve yaratıcı güce sahip olduğuna inanan bizler, genel merkezi Köln’de olmak üzere «Almanya Atatürkçü Düşünce Derneği»ni 27 Mart 1994’te kurup, 19 Mayıs 1995’te de «Atatürk Kültür Merkezi» ni de açarak, O’nun devrim ve ilkelerini gençlerimize ve çocuklarımıza, daha doğrusu tüm yurttaşlarımıza, bulun-

duğumuz ülke yurttaşlarına ve yabancılara anlatmak, anlattırmak; Laik ve Demokratik Türkiye Cumhuriyeti'ni hem sahiplenmek hem de bulunduğumuz ülkelerde temsil edebilmek; Türkiye'nin Avrupa Birliği içerisinde eşit haklarla saygın bir şekilde yerini almasına ve de Atatürk devrim ve ilkelerinin gelecekte de ülkemizde egemen olmasına katkıda bulunma zorunluluğunu duyduk" denilmektedir. Yukarıdaki alıntılar insana "AADD"'nin bir dernekten ziyade bir parti programını olduğu izlenimini veriyor. Dursun Atılğanın derneği, Almanyalı Türklerin desteğinden yoksundur. Bu yoksunluk Almanyalı Türklerin Atatürkçü düşünceden kopukluğu olarak algılamak yanlışır. Atatürkçülük ile Dursun Atılğanın Genel Merkezi arasındaki farkı görmek, Almanyalı Türkler açısından hiç de zor değildir.

Sanki bir devlet yeniden kuruluyor da onun amaç ve hedefleri tespit edilir gibi sıralanan "AADD Genel Merkezi-Köln" programı genel olarak "Türkler, Almanlar ve diğer yabancıların katılacakları toplantılar,uzman kişiler tarafından verilecek konferanslar, okuma akşamları, sanatsal etkinlikler ve sergiler, özellikle öğrenci alış verişi konusunda çalışmaları" kapsamaktadır denilmektedir. Bu "etkinliklerin" finansmanında başta Dursun Atılğan olmak üzere çevresindeki dost ve ahbablarının meddi desteklerinin olmadığı açıktır. Oysa, dinci ve aşırı uçlar tarafından kurulan camii ve derneklerin finansmanı büyük ölçüde üyelerinin bağışları veya yan etkinlikleri tarafından gerçekleştirilirken, Dursun Atılğanın kurduğu bu sözde "Genel Merkezin" çalışmalarının tümü son kuruşuna kadar Türkiye kaynaklı olanaklardan finanse edilmektedir. Bu gerçeğin yadırganacak hiçbir yanı yok. Yadırganan konu, Dursun Atılğanın "Genel Merkezi"ne üye olmayanların Atılğan ve yandaşları tarafından "Atatürkçü olmamakla" veya "bölücülükle" suçlanılıyor olmasıdır.

Kısa adı "Avrupa-ADD" adında kurulan "Federasyonun" başkanlığına beklenildiği üzere "Almanya - ADD Genel Başkanı" Dursun Atılğan "seçilmiştir". Bu "federasyonun" adresi de yine Dursun Atılğan'ın "AADD Genel Merkezi" dediği yerle aynı yerdedir.

Fransız sosyolog Urbaien, şöyle diyor: "Başkalarının da düşündüğünü öğrenler, kendilerini artık dünyanın merkezi olarak görmeyi sürdüremezler." Bu gerçekten hareketle artık başkalarının da sapına kadar da Atatürkçü olabileceğini kabul etmek durumunda olan "AADD Genel Merkezi-Köln" artık kendisini "Merkez" yerine koymaktan bir an önce vaaz geçmelidir.

5. Göçmenlik ve “Sol” Türk Dernekleri

“Göçmenlik” tartışmaları, çeşitli dernekler adı altında Türkiye’ye karşı Alman sokaklarını kendine mesken edenler tarafından hararetli bir şekilde tartışılırken, bu tartışmalara dinci dernekler ile beraber siyasetin sağ, sol ve liberal kesiminde yer alan oluşumlar da kendilerince açık veya gizli olarak hedeflenen siyasal çıkarlarından dolayı taraftara oldular. Ancak bu tartışmalardan rahatsız olan çevrelerde vardı. Çünkü bunlar sözde “Türkiye’deki devrimci mücadeleyi sürdüren yoldaşlarına cephe gerisinden maddi-manevi her türlü desteği sunarken” “göçmenlik” tartışmaları özünde “devrimci mücadeleye veda etmek” olarak algılanılıyordu. “Devrimci mücadeleye” her türlü desteği sunmak için de Almanya en iyi olanak ve imkanları sunuyordu. Almanya’nın her türlü destek ve teşvikine rağmen kısa bir süre sonra anlaşıldı ki, gerçekten de Türkiye’de “devrim” yapma diye hiç bir kimsenin derdi yokmuş. Türkiye’ye karşı yalan ve demogojiye dayalı izlenen siyasal etkinliklerde başarılı olamayanlar, kendilerine taraftar bulma maksadıyla “göçmenlik” tartışmasını başlattılar dense yeridir. “Türkiye devrimi” yerine, Almanyalı Türklerin yaşadıkları alanlardan kaynaklanan sosyal ve kültürel taleplerine yönelik çalışmalar ön plana çıkmaya başladı. Önceleri “BİR-KOM” gibi oluşumlarda yer alanlar, daha sonra “göçmenlik” tartışmalarında boy göstermeye başladılar. Bu tartışmalara bir de “HDF” olarak bilinen sözde “Sosyal Demokrat Halk Dernekleri” içinde aktif görev alanlarda katıldı. HDF’i, haklı olarak “Türkiye endeksli” bir yapı olarak adlandıranların da içinde bulunduğu Dr. Ertekin Özcan, Saffet Cinar, Hakki Keskin gibi isimler, yanlarına turizmci Vural Öger’i ⁽⁴⁾ de alarak, 2 Aralık 1995 tarihinde Almanya’nın Ham-

-
- (4) Almanyalı Türklerin sözde de olsa bir “çıkar” ve “çatı örgütü” olduğu iddiası ile kurulan ATT’na ikinci Genel Başkan olarak seçilen ve bu görevde de uzun yıllar kaldıktan sonra ayrılan turizmci Vural Öger, daha sonra “Alman-Türk Vakfı” (Deutsch-Türkische Stiftung) adlı bir vakıf kurdu. Kurduğu bu vakıf adına 1999 yılında “Atlas zur Geschichte der Türkei und der Türken” (Türkiye ve Türklerin Tarihi) adlı bir kitap yayımlattı. Bu kitabın finansmanını da kendi şirketleri olan “Öger Tours” ve “ATT-Reisen” aracılığı ile yaptı. Bu kitabın, 58. sayfasında ise “1915 yılında Ermeniler Doğu Anadolu’dan sürgün edildi ve katliama uğratıldı” (1915: Massaker und Vertreibung der Armanier aus Ostanatolien) palavrası yer almaktadır. Böylesi çirkin bir iddianın yer aldığı bir kitabın hem basım, hem yayın ve hem de finansmanlığını yapan Vural Öger, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin en üst organlarında görev yapan şahısların bir çoğu ile hem kişisel dostluk içinde hem de o kurumları temsil eden yetkililer elinden defalarca ödül ve takdir belgesi almıştır.”Ermeni soykırımını” palavrasının hamisiliğini yapmanın meyvele-

burg kentinde adına Almanca olarak “Türkische Gemeinde in Deutschland” ve Türkçe olarak da “Almanya Türk Toplumı” (ATT) dedikleri Almanyalı Türklerin sözde “çatı örgütünü” kurdular.

5.1. Almanya Türk Toplumı

2 Aralık 1995 yılında Hamburg’da kurulan ATT, artı ve eksileri ile Almanyalı Türklerin kurdukları dernekler açısından yeni bir adımdı. Daha önceleri Almanya’nın çeşitli Eyaletlerinde bir araya gelen farklı kesimlerin derneklerince oluşturulan üst kuruluşlar, 1995 yılında Hamburg’da aynı çatı altında toplandılar. ATT’nun 1. Genel Başkanlığına Prof. Dr. Hakkı Keskin ve 2. Genel Başkanlığına da turizmci Vural Öger “seçildi”.

ATT kendi iddiasına göre “Almanyalı Türklerin istemlerini, hak ve çıkarlarını devlet yetkilileri ve kamuoyu önünde savunmak amacıyla kurulan” ve “Federal Almanya genelinde örgütlenmiş bir üst kuruluş” olarak görmektedir. ATT “Almanya’nın federal yapısına uygun, eyaletlerde oluşan çatı kuruluşların ve Almanya düzeyinde örgütlenen önemli bazı meslek ve uzmanlık kuruluşlarının oluşturdukları bir örgüt” olarak tanımlamaktadır.

Almanya Türk Toplumı'nun Eyalet Çatı Kuruluşları
Türkiye Göçmenler Birliği – Hamburg
Berlin-Brandenburg Türkiye Toplumı
Baden-Württemberg Türk Toplumı
Bavyera Türk Toplumı
Rhein-Main Türk Toplumı
Schleswig-Holstein Türk Toplumı

rini vermeye başlamış olacak ki, Vural Öger sadece Türkiye’nin deniz, güneş ve doğal güzellikleri sayesinde dolar milyarderi olmakla kalmadı, aynı zamanda 2000-2001 yıllarında Türkiye Deniz İşletmelerinin Almanya temsilciliğini de elde etti. Türkiye düşmanlarının ekmeğine yağ süren ve onlara önemli bir koz veren Vural Öger’in yayım ve

ATT'nun kendi iddiası ile söylemek gerekirse, bir de “meslek kuruluşları” var.

Almanya Türk Toplumunun Mesleki Çatı Kuruluşları
Almanya Türk Akademisyen Kuruluşları Birliği (Bochum)
Almanya Türk Veli Dernekleri Federasyonu (Berlin)
Almanya Dış Hekimler Derneği (Schweim)
Almanya Türk Öğrenci Dernekleri Birliği (Berlin)
Türkiye-Avrupa İlişkileri Enstitüsü (Duisburg)

ATT bu meslek örgütlerinin tamamına yakını bir veya iki kişinin çabaları ile “varlığını” sürdürmektedir. “Varlığını sürdürenlerin” yöneticilerinin önemli bir bölümü ise Alman devletinin maaşlı elemanlarıdır. Bu elemanlar dernekleri için yaptıkları hizmeti maaş karşılığı sürdürüyorlar. Oysa dernekler gönüllü kişilerce kurulmuş gönüllü sivil toplum kuruluşları olmalıdır. Bir başka iş sahası bulamamanın sıkıntısı, bazılarını derneklere sevk ederek oradan ekmek paralarını kazanmalarına bir vesile oluşturmaktadır. Bu da bu derneğin özellikle de seçimler gibi olaylarda anti-demokratik uygulamalara yönelmesine ve bir çıkar örgütü olması yolunda önemli sapmaların oluşmasına neden olmaktadır.

finansmanlığını yaptığı şirketlerinin masa üstü takvimleri Türkiye Cumhuriyeti Hannover Başkonsolosluğu başta olmak üzere bir çok dış temsilciliğin masalarını da süslemektedir. Şu an Alman Hükümetinin İçişleri Bakanı ve 1974 yıllarında Almanların ünlü terör grubu “RAF” (Rote Arme Fraksiyonu/Kızıl Ordu Fraksiyonu) Avukatlarından Otto Schily tarafından oluşturulan “Göç Komisyonu” içinde tek yabancı üye olarak yer alan Vural Öger, insanın aklına ünlü halk ozanlarımızdan Mahsuni Şerif’in bir bestesinde dediği gibi “nalına da vur, mihına vurdu, vur, dünyanın çarkına vur” dizelerini getiriyor. Türkiye’mizin en hassas olduğu bir noktada, ülkemizin olanakları ile elde ettiği servetini ülkemizin düşmanlarına hizmet eden çirkince bir iddianın finansmanında kullanlara, ulusal-solcu, milliyetçi ve Atatürkçü büyüklerimiz acaba niçin seyirci kalıyor?

ATT, temel amaçları olarak da “Türklerin ve diğer göçmenlerin Almanya’da yasal, politik, sosyal alanlarda eşit haklara sahip olmalarını, eşit uygulama görmelerini sağlamak ve bu anlamda Almanyalı Türklerin bir hak ve çıkar örgütü olmak” şeklinde belirlemektedir. Ayrıca ATT temel amaçları arasında “kültürel azınlıkların kendi kültürel kimliklerini geliştirerek korumalarını ve Alman toplumuyla uyum içinde yaşamalarını sağlamak” olarak da görmektedir. Ayrıca Almanyalı Türkler, ATT’na göre bir kültürel azınlıktır. Ancak 2 Aralık 1995 tarihinde ATT kurulurken Türkiye’nin ve Türk vatandaşlarının resmi dili olan güzel Türkçe kullanılmadı. Almanyalı Türkleri bir azınlık olarak gördüğü için bunların kendi kültürel kimliklerini geliştirmeyi temel amaç ettiğini iddia eden ATT ve onun sayın yöneticileri Prof. Dr. Hakkı Keskin ve yardımcısı turizmcisi Vural Öger, toplantı boyunca tek bir kelime sözcük Türkçe konuşmamıştır. Kuruluş toplantısının yapıldığı salonda Alman bayrağı olmasına rağmen Türk bayrağı asılmamıştır, istiklal marşı okunmamıştır. Dönemin Büyükelçisi sayın Volkan Vural (şu anki AB Genel Sekreteri) bu gerçeğe tepki olsun diye “ben de sizleri bari Türkçe olarak selamlayayım da burada da bir Türkün olduğu bilinsin” diyerek ATT’nin kuruluş kurultayında haklı bir serzenişte bulunmuştur. Almanyalı Türklerin çıkar örgütü olduğu iddiası ile kurulan ATT’nin Türkçe’yi kuruluşunda kullanmaması kadar acı, ahlaksız ve iki yüzlülük ne olabilir. ATT’nin Türkçe’yi kuruluş kurultayında konuşmaması, Türk bayrağını asmaması ve Türk İstiklâl Marşını söylememesi, Almanyalı Türk Toplumunun Almanya’ya ve Alman Toplumuna entegrasyonunu hiçbir şekilde etkilemeyeceği açıktır. Buna karşın, ATT’nin bu tutumu, Almanyalı Türklerin Alman Toplumuna entegrasyonunu değil asimilasyonunu teşvike hizmet etmektedir.

5.2 Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu

ATİF, Türkiye’de İbrahim Kaypakkaya tarafından 1970’li yılların başında kurulan “Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist” (TKP/ML) adlı Maoocu grubun Avrupa teşkilatı olarak kuruldu ve kurulduğu günden beri (1977) de aynı çizgide kaldı. Aslında “ATİF”, görünürde Türk öğrencileri özünde ise yukarıda adı verilen Maoocu örgütün sempatanlarınca kurulan “Almanya Türkiyeli Öğrenciler Federasyonu” (ATÖF) adlı girişimden doğmuştur. 1980’in ilk yarısında kurulan diğer “ATİF” çizgisindeki derneklerin oluşturduğu federasyonlarla birlikte 1986’da “Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu” (ATİK) adlı bir yapı oluşturuldu. “ATİK”’in kurulmasıyla birlikte, bu

konfederasyonun bir üyesi olarak faaliyetlerine devam eden “ATİF”e bağlı 13 dernek ve bir o kadar da komitenin bulunduğu Almanya’da faaliyetlerini örgütleyen “ATİF” sözde “göçmen işçilerin hakları için mücadele eden bir kuruluş” olduğunu iddia etmektedir. Çalışma hedefleri “ATİK”in programı içinde bulunan “ATİF”, kendi deyimi ile “Türkiye’deki insan hakları ihlalleri, cezaevleri, gözaltında kayıplar ve Kürtler üzerindeki baskılara karşı sesini yükselten ve karşı duran eylemliliklerle bu haksızlıkları kamuoyunun gündemine taşıma” gibi etkinlikleri de var. Öyle ki bir “göçmen işçilerin hakları için mücadele ettiğini” iddia eden “ATİF”, “Almanya dışında gelişen diğer tüm haksızlıklara, baskı ve savaşlara karşı durmuştur. Körfez savaşını haksız bulmuş, Irak halkına uygulanan ambargonun kalkmasını savunmuştur, Yugoslavya’nın parçalanması, Kosova savaşını protesto etmiştir. Nükleer deneyimlerin dünyamızı tahrip ettiğini hep haykırarak, Kafkaslardaki gelişmeleri endişe verici olarak görmüştür” diyerek tüm dünya sorunları ile ilgilenmiştir. Buradan da anlaşılacağı üzere “ATİF” bir dernek olmaktan ziyade uluslar arası ilişkisi olan bir örgüt görünümündedir. Öyle ki “ATİF” kendisini “anti-emperyalist, anti-faşist olan bir demokratik kitle örgütü” olarak lanse etmekte ve “gerek Almanya’da, gerekse de dünyada, gerici, ırkçı, faşist tüm saldırılara ve işgallere karşı mücadele eder” diyerek saklamaya çalıştığı gerçek kimliğini ele vermektedir. “ATİF” in bir de “Mücadele” adlı sözde “Emperyalizm, Faşizm ve Her Türden Gericiliğe Karşı” olduğunu iddia ettiği yayın organı var. “ATİK Yayın Organı” olarak bilinen “Mücadele” adlı gazetenin istisnasız her sayısında Türkiye ve bütün Atatürk’e karşı hakaretler dolusu küfürler ve “TKP/ML” lehine uydurma “haberler” yer almaktadır.

Dinci grupların sömürdüğü din duyguları bir başka ad ve sıfat altında “ATİF”de de mevcut. “ATİF”de kendi deyimi ile “Devrimci Sanatçı Yılmaz Güneyi Anma Geceleri” düzenleyerek hem kendi kitlelerini ajite ediyor hem de Türkiye karşıtı politikalarını ve etkinliklerinin Yılmaz Güneyi sevenlerin sırtından bedava finansmanını sağlıyor. Yılmaz Güneyi anma afişlerinde “O sadece bir militan sinema sanatçısı değil. ‘Yeni Bin Yılda Yılmaz Güney Yine Kavgamızda’ gecelerinde buluşalım” diye propaganda yapmaktadır. Yılmaz Güney göçmenler için hangi mücadeleyi verdi ki, “ATİF” onu kendi mücadelesinde yaşıyor. Yılmaz Güney hayatta iken “Atatürk Cumhuriyeti-ne karşı” kendince bir “mücadele” verdiği inancındaydı. Güney’in mücadelesini “ATİF”de veriyor olmalı ki, onun adına anma geceleri düzenliyor. “Ölümünün 17. Yılında Şan Olsun Yılmaz Güney ve Dünyayı Elleriyle Ya-

ratanlara” adlı 2001 programında yer alan şahıslar arasında Türkiye’nin nimetleri ile krallar gibi yaşayan Ferhat Tunç, Suavi ve Grubu ile Cumhuriyet Gazetesine yazarlarından Oral Çalışlar ve Grup Çığ’da yer almaktadır. Oral Çalışların “ATIF” in “Yılmaz Güneyi anma gecelerinde” 8 ve 9 Eylül 2001 tarihli Hamburg ve Hannover gecelerinde konuşmacı olarak programda adının yazılı olması dahi, demokrasi adına önemli bir kayıptır. Oral Çalışlar, Ferhat Tunç veya Suavi gibileri Türkiye’de Atatürk Cumhuriyeti sayesinde nefes alırken, Cumhuriyetimizi ve Atatürk’ümüzü “faşist” olarak niteleyen bir güruhun etkinliklerine katılmanın demokratlıkla değil, Atatürk ve Cumhuriyet düşmanlığı ile ilgisi olduğu gerçeğini artık isteseler de gizleyemezler.

5.3 Sosyal Demokrat Halk Dernekleri Federasyonu

Kısa adı “HDF” olarak bilinen ve kendilerine “Sosyal Demokrat Halk Dernekleri Federasyonu”⁽⁵⁾ adını koyan oluşum, özünde Bülent Ecevit’in “Kara Oğlan” olduğu yılların ürünüdür. Almanca adı “Föderation der Volksvereine türkischer Sozialdemokraten e.V.” olan HDF, hiç şüphe yok ki, Avrupa’da yaşayan Türklerin ihtiyaçlarından kaynaklanan bir girişim değildir. HDF kurulduğu günden beri sürekli olarak Almanya’da yaşayan Türklerin sosyal ve kültürel ihtiyaçlarını giderici etkinlikler düzenlemekten ziyade, Türkiye’deki siyasi yelpazeye uygun bir görüntü sergilemektedir. Türkiye’de sosyal demokratların ortak bir parti veya bir başka kuruluşları olmazken, HDF’in kendisini “Avrupa’daki Türk sosyal demokratlarının üst örgütüdür” (Dachverband der türkischen Sozialdemokraten in Europa) olarak adlandırması, aynen dinci örgütlerde, Hakkı Keskin- Vural Öger ikilisi ve Dursun Atılgan örneğinde olduğu gibi kendi kendine verdiği bir sıfattan öteye gitmektedir. HDF in kendi kendine verdiği bu sıfat, Avrupalı sosyal demokrat kuruluşların bile garibine gitmektedir. “Merkezi” Almanya’nın Berlin kentindeki “Oranienstr. 22, 10999 Berlin” adresinde olan “HDF”, 29 Ekim 1977 yılında “yurtdışındaki işçilerimizin sorunlarının çözümüne katkıda bulunmak,

(5) HDF ile ilgili ayrıntılı bilgi için bkz: <http://www.hdf-online.de/> .

yabancı işçi ve ailelerinin yasal, sosyal ve politik eşitliklerini elde etmek, kültürel benliğimizi korumak ve Türkiye'de demokrasinin kurulması, yaşatılması ve kurumsallaştırılması için üzerine düşen görevlerin üstesinden gelmek amacıyla kurulduğunu” iddia etmektedir. Ancak “HDF” in kuruluş amacı ile cılız da olsa gerçekleştirmek için çaba harcadığı etkinlikleri kıyaslanınca, “HDF” in hiç de kuruluş amacına uygun olmadığı hemen görülecektir. “HDF”, “yurtdışındaki sorunlarımızın çözümünün Türkiye'deki gelişimlerden ayrı tutulamayacağını” altını çizerek, kendi kendisi ile çelişmektedir. Yani Almanya’da yaşayan insanlarımızın sorunu ancak Türkiye’deki sorunların çözümüne bağlı düşüncesinde olan “HDF”, Avrupa veya Almanya şartlarına uygun bir göçmen örgütü olmaktan ziyade Türkiye’deki özellikle de Ercan Karakaş ve etrafındakilerin istemlerini yerine getirmeyi tercih etmektedir. Ercan Karakaş, Berlinde uzun dönem “HDF” Genel Başkanlığını yaptıktan sonra Türkiye’de “SODEP” ve “SHP” oluşumlarında ver almış ve bir iki dönem de İstanbul Milletvekiliği görevinde bulunmuştur. “Almanya'nın burada çalışan ve yaşayan yabancılar için bir göçmen ülkesi haline geldiği gerçeği hem Federal hem de Eyalet Hükümetleri tarafından kabul edilmelidir” diyen “HDF”, bu konuda üzerine düşenin bile bir çeyreğini yerine getirmemektedir. “Almanya’da yaşayan yabancılara toplumun her kesiminde Almanlarla eşit haklar verilemelidir” talebinde bulunan “HDF”, ya Almanyalı Türklerin Almanya’daki sorunlarını Türkiye düzlüğe çıkınca çözülür tezin-den vaaz geçmeli ya da Almayalı Türkler Almanlarla eşit haklara sahip olursa sorunları da büyük oranda çözülür ekseninde “politika” yapmalıdır. Buradan da anlaşılacağı üzere “HDF” ne yardan geçiyor ne serden. Yani “HDF” ya Türkiye eksenli olmaya devam edecek ya da Avrupa gerçeğine uygun ve ayakları yere basan bir örgütlenme yolunda gerekeni yapacaktır. İkisinin ortası zaten yok olma aşamasını çoktan geçmiş “HDF” örneğinde de görüldüğü gibi dernekleri eritiyor, taraftarlarını bıktırarak bezginliğe sürüklüyor. “Çifte vatandaşlık kabul edilmelidir” diyen “HDF”, aynı amaç için “ATT” ile dahi bir araya gelemeyen nasıl olacakta uzlaşma kültürünün gelişmesine katkıda bulunacak.

HDF’in 2001 yılı çalışma takvimine bakınca, çalışmalarının %90 Türkiye endeksli olduğu hemen görülecektir.

HDF in 2001 Yılı İlk Altı Aylık Çalışma Programı	
17.02.2001	Moers TSD Mors 10. Kuruluş Yıl Şenliği
02-04.03.2001	Exertal HDF-NRW Temsilciler Kurulu Toplantısı
04.03.2001	Bielefeld Toplantı: Ozan Ceyhun
10.03.2001	Ulm Ulm Türkiye Haftaları
20.03.2001	Berlin Toplantı: Irkçılığa Karşı Forum
21.03.2001	Irkçılığa Karşı Gün
23.03.2001/ 25.03.2001	Exertal HDF Temsilciler Kurulu Toplantısı
31.03.2001	Ulm Türkiye Haftaları Müzik Gecesi
30.03.2001/01.04.2001	Brüksel Genel Kurul
20.04.2001/22.04.2001	Exertal HDF Temsilciler Toplantısı
28.04.2001	Ulm Türkiye Haftaları Toplantı
04.05.2001	Moers Toplantı: Türkiye – Avrupa Birliği İlişkileri, Ozan Ceyhun
19.05.2001	Ulm Türkiye Haftaları Toplantı
22.05.2001	Berlin Toplantı: Irkçılığa Karşı İş Ağı (Netzwerk)
23.05.2001	Berlin Toplantı: Demokrasi ve Hoşgörü İçin Birlik
25.05.2001/27.05.2001	2001 Exertal HDF Gençlik Grubu Genel Kurulu/Seminer
02.06.2001	Ulm Türkiye Haftaları

Yukarda sıralanan “HDF”’in 2001 yılı etkinliklerinin hangisinde Avrupa’da yaşayan “Türk Göçmenlerin” göçmenlikle ilgili istem ve sorunlarına yönelik bir etkinlik vardır. Rahmetli Uğur Mumcu’nun temiz adı arkasında toplantılar düzenlemek Avrupalı Türklere yaşadıkları alanla ilgili hiç bir şey ifade etmemektedir. Bu tür etkinlikler özünde projesizliğin ve kendi kendini tatmin etmenin bir sonucudur. Uğur Mumcu ismi olmasaydı “HDF” ne yapardı acaba diye de insanın sorası geliyor. “ATIF” adlı Maocu grup Yılmaz

Güneyin, “HDF” Uğur Mumcunun, dinci gruplar İslâmiyet’in, “Almanya Alevi Birlikleri Federasyonu” (AABF), Sivas katliamının arkasına sığınarak daha ne kadar kendilerini ve hitap ettiği kitleleri oyalayacaklardır diye insan düşünmeden de edemiyor.

“HDF”’in İnternet sayfası açılınca “Yoksulluğun Küreselleşmesi” kitabının yazarı Prof. Michel Chossudovsky’ın Cumhuriyet’te “Türkiye’deki gelişmeleri ve Ulusal, IMF Program Aldatmacasını” değerlendirdiği yazısı çıkıyor ve bu ister istemez insan kendisine, acaba bu Almanya’da yaşayan Türklerin mi bir örgütü yoksa Türkiye için etkinlikte bulunan bir örgüt mü diye sormadan edemiyor.

Ahmet İyidirli yıllardır “delegelerin istemi doğrultusunda” “HDF”’in Genel Başkanlığını yapmaktadır. Bu geleneği, pek de sevmediği eski Genel Başkanı Bülent Ecevit’ten miras aldığı anlaşılıyor. Ahmet İyidirli bir yandan da, Faruk Şen direktörlüğündeki “Türkiye Araştırmalar Merkezi Temsilciliği” olarak yan gelir elde ediyor.

6. Göçmenlik ve “Sağ” Türk Dernekleri

Almanyalı Türklerin “göçmen” olup olmadıkları tartışmalarının kökeni hem Türk kökenli gruplar arasında hem de Alman kökenliler arasında olsun “sol” patentlidir. “Sol” patentli olan bu tartışmanın bazı grupların kendi ideolojik amaçlı etkinliklerini kamufle etmede çok önemli bir rolü vardır. Bunun farkında olan “sağ” patentli gruplarda aynen sözde de olsa “sol” olan grupların yaptığı gibi “göçmenlik” kavramı arkasına sığınarak kendi ideolojik çalışmalarını ve siyasi kimliklerini Alman kamuoyundan gizleme ihtiyacını hissetmektedirler. “Sağ” kökenli dernek ve camilerin bir araya geldiği “çatı” kuruluşlarından iki tanesi bu çalışmada dikkate alınmıştır. “Hür-Türk” 1980li yılların ikinci yarısında Adalet Parti (DYP ve ANAP) kökenli olanlarca kurulan ve genel Başkanlığını bir Almanın yardımcılığını ise “Türkiye Gazetesi” ve “TGRT” Televizyonun muhabirliğini yapan bir şahsın yaptığı bu kuruluş, “zoraki” yaşatılmak istenenlerin başında gelmektedir. Bundan dolayı herhangi bir etkinliği ve ağırlığı pek bilinmeyen “Hür-Türk” bu çalışma kapsamı dışındadır.

6.1 Almanya Türk Dernekleri Koordinasyon Kurulu

Sözde Türkiye yanlısı dini, sosyal, kültürel ve spor derneklerinin bir araya gelerek oluşturduğu ve Türkiye’nin Başkonsolosluklar gibi resmi makam-

larınca tanınan ve muhatap alınan “Almanya Türk Dernekleri Koordinasyon Kurulu” (ATDKK) çözülme aşamasına gelmiştir. Başta “DİTİB” olmak üzere, bölücü ve sol örgütlere üye olmayan, siyasetin sağ yelpazesinde yer alan çeşitli kültür, sosyal, işçi ve dini derneklerin üye olduğu “ATDKK”, uzun dönem “Türkiye Tanıtma Fonu” gibi kaynaklardan beslendi. Masrafları Başkonsolosluklarca karşılanan “ATDKK” etkinlikleri, son yıllarda yok denecek kadar azaldı. Türkiye lehine düzenlenen her türlü etkinliğe katılan ve Türkiye’nin paraları ile Alman gazetelerine teröre vb. gibi uygulamalara karşı verilen ilanlara imza atan “ATDKK” tamamen Türkiye endeksli çalışmaktadırlar. Türkiye tarafından kaleme alınan metinleri çoğaltarak kendi çevresine dağıtan “ATDKK” kendi kendine yeterli olamamanın sıkıntısını uzun dönem yaşadktan sonra, alabildiğine etkinsizleşti. Özellikle de birinci kuşak Türk vatandaşları tarafından kurulan ilk “Türk İşçi Cemiyetlerinden” bazılarının üye oldukları bu kurulların yöneticileri emeklilik yaşına gelmiş, işsiz kalmış, yeteri kadar Almanca öğrenememiş insanlarımızdan oluşmaktadır. İyi niyetli düşüncelere sahip olan bu insanların eylemlerinin kıtlığı ve yavanlığı, kendilerinin kitlesel örgütlenmeye ve kamuoyunda etkin bir yer edinmemelerinde önemli bir neden olmuştur.

2000`e yakın çeşitli Türk Derneğinin üye olduğu söylenen “ATDKK”, iki yüz kişiyi bir araya getirecek durumda değildir. En ufak bir birliktenlik de sürtüşmelerin yaşandığı “ATDKK”, artık Türkiye’den gelen kaynaklarla da olsa varlığını sürdürememektedir. Önümüzdeki ilk bir iki yıl içinde, Türk devletinin Almanya başta olmak üzere, Avrupa ülkelerinde yaşayan vatandaşlarımızın örgütlenmesinde gösterdiği çabanın iflası ilan edilecektir. Bu olumsuzluğu bir ders olarak algılayıp Avrupalı Türklerin yaşadıkları alanlara entegre olarak anavatanları açısından önemli bir güç haline gelmenin yolları yeniden aranmalı ve süregelen hata ve eksikliklerden bir an önce vaaz geçilmelidir.

6.2 Türk Vatandaşları Konseyi

Almanyalı Türkler arasında “Rat der türkischen Staatsbürger” (RTS) olarak da bilinen bu girişimin başkanlığını “Türk-Alman Vakfı” başkanı Dr. Yaşar Bilgin yapmaktadır. “RTS” içinde yer alan derneklerin ve camilerin tümü Türkiye’deki sağ siyasi partilerin yandaşlarıncı kurulan yapılanmadır. Sadece basın yayın kuruluşlarında adı duyulan “RTS”’in varlığı, tek kişili “merkez” ve “birliklerin” moda olduğu 90lı yılların ürünüdür. Bir başka üst kuru-

luştta yer alamamanın sıkıntısını gidermenin en iyi yollarından biri de, kendi “birliğini”, “konseyini” veya “merkezini” kurmaktan geçmektedir. “ATİB”, “Milli Görüş”, “Türk Federasyonu” gibi çatı örgütlerin yer aldığı “RTS”, Almanyalı Türklere hitap etmede alabildiğine yetersiz. Bunun en önemli nedenlerinden biri, “RTS” üyesi olan kuruluşların özünde birbirinin rakibi olması ve dolayısıyla her üye derneğin etkinliğini kendi taraftarları ile gerçekleştirmeyi tercih etmesidir.

“RTS” içinde “Milli Görüş”ün de olması, sözde Avrupalı Alevilerin çıkarlarını ve Alevi öğretisini savunduğu iddia eden “AABF”in ortak basın açıklaması yapmasını engellemektedir. Hem Ali Kılıç ve hem de Turgut Öker’in Genel Başkanlığı döneminde gerçekleşen bu olayı bu her iki şahıs da kitlelerin önünde inkar etmekte ve attıkları imzanın arkasında durmamaktadırlar.

“RTS” özellikle de Türk Hükümetlerince Almanya’ya gelen Bakan veya Milletvekili heyetleri tarafından pek de bilinmeyen nedenlerden dolayı “el üstünde” tutulmaktadır. Almanyalı Türklerin bir çıkar örgütü olmaktan ziyade, hizipleşmenin bir ürünü olan “RTS” Alman kamuoyu tarafından üye derneklerinin bilinen yapılarından dolayı pek sempati ile karşılanmamaktadır.

6.3 Avrupa Demokratik Ülkücü Türk Dernekleri

“Avrupa Demokratik Ülkücü Türk Dernekleri” (ADÜTDF), (Föderation der Türkisch-Demokratischen Idealistenverein in Europa e.V.) kamuoyunda “Türk Federasyonu”⁽⁶⁾ (TF) olarak bilinmektedir. Şu an Mehmet Erdoğan’ın Genel Başkanlığını yaptığı TF, 1978 yılında aralarında Musa Serdar Çelebi de dahil olmak üzere Milliyetçi Hareket Partisi (MHP) taraflarınca Almanya’nın Frankfurt am Main kentinde kuruldu. Bu Federasyonun şu an yayımladığı bir de “Türk Federasyonu Bülteni” adlı yayını var. TF’na bağlı dernek sayısı kendilerince 200 olarak verilmektedir.

TF, “Avrupa’da yaşayan Türk insanının, sosyal, kültürel, dini ve sportif faaliyetlerle her zaman yanında olmuş” ve “Türk insanının meselelerini tahlil edip doğru teşhis koyarak bunlara çare aramayı kendi misyonu gereği sayarak, buradaki insanımızın ilelebet Türk ve Müslüman kalabilmesi, kendi

(6) Konu hakkında ayrıntılı bilgi için <http://www.turkfederasyon.com> adresine bakılabilir.

değerlerini kaybetmeden bunu gelecek nesillere taşıyabilmesi, içinde yaşadığı toplumla barışık, uyumlu, kanunlara saygılı, karşılıklı hoşgörü ve anlayışın gerçekleşmesi yönünde yoğun gayret göstermiş, proje ve programlar” geliştirdiği iddiasındadır. TF, “kimi zaman gurbetçi, bazen Alıncı diye hitap edilen Avrupa’da yaşayan insanımıza en doğru tanımın Avrupa Türklüğü olacağını” savunmaktadır. Öyle anlaşılıyor ki Avrupa Türklüğü, TF için önemli bir kavram. TF “faaliyetlerini kalıcı olmanın gerekleri ve şartları üzerine yoğunlaştırmış, Avrupa Türklüğünün sosyal, kültürel, dini ihtiyaçlarını karşılamayı kendisine gaye edinmiştir” demektedir. TF’na bağlı yerel dernekler genelde “Türk-Alman Dostluk Derneği”, “Sosyal Hizmetler Derneği”, “Okul-Aile Birliği”, “Türk Kültür Derneği” ve “Spor Dernekleri” adı altında kurulmaktadır. Bu derneklerin bir çoğu “faşist kuruluş” gerekçesi ile 90lı yıllar boyunca başta “PKK” terör güruhu olmak üzere diğer bir çok terörist grupların saldırılarına sıkça uğramıştır.

TF, dini faaliyetleri arasında Türklerin “dini bilgileri en güzel ve doğru bir şekilde öğrenebilmeleri için gerekli araç ve gereçlerin hayata geçirilmesi için mekan ve zemini sağlamak” olarak görmektedir. Bunun için de “camii ve mescitlere” ihtiyacın olduğu açıktır. Dini kurumlar aracılığı ile Avrupalı Türkleri örgütleyerek kendi saflarında yer almalarını sağlamaya çalışmak sağ görüşlü siyasi yapılanmaların ortak noktasıdır. Siyasetin “sol” yelpazesinde yer alanlar ise, büyük Atatürk, Uğur Mumcu, Yılmaz Güney vb. adını kullanarak kendilerine taraftar kazanmanın yollarına bakmaktadırlar.

TF, “kültürel faaliyetleri” arasında ise, “kültür ve eğlence şölenleri düzenleyerek Türk müziğini yaşatmayı ve sevdirmeye” olarak saymaktadır. Gerçi Türk müziğini sevmek için TF’na veya bir başka kuruma ihtiyaç yok. Zaten özellikle de Alıncalı Türklerin ikinci ve üçüncü kuşak olanlarının eziçli çoğunluğu, TF tarafından düzenlenen kültür etkinliklerdeki Ozan Arif patentli müziğe sempati ile bakmıyorlar. TF, hedefini, “Avrupa Türkleri’nin hizmetinde, sosyal barışı, huzuru, karşılıklı anlayış ve hoşgörüğü sağlayarak sonsuza kadar Türk ve Müslüman olarak kalmalarını sağlamak” olarak açıklamaktadır.

Alman Anayasasını Koruma teşkilatına göre ise TF, MHP’nin bir kuruluşu olarak ırkçı bir yapıya sahiptir. TF ve taraftarları amaçlarını gerçekleştirmek için ölümü dahi göze alabilen bir yapı olarak tanımlanmaktadır. TF yöneticilerinin tümü bugüne kadar merhum Alpaslan Türkeş ile ilişkisini sakla-

ma ihtiyacı içinde olmadı. Musa Serdar Çelebi dönemindeki TF üyelerinin ve ileri gelenlerinin bir kısmı Almanya’da uyuşturucu ticaretinden gasp olaylarına kadar bir çok alanda sabıka sahibi olmuşlardır. Bu anlamda da TF’nun Almanya dosyası oldukça kabarıktır.

Gerek TF ve gerekse de bağlı dernekleri tarafından yapılan her türlü etkinlik ya polis korumasında gerçekleşiyor ya da çatışmalar çıkararak bu etkinlik gerçekleşmiyordu. TF Almanlar arasında “Grau Wölfe” (Boz Kurtlar) olarak bilinmekte ve bundan dolayı da TF “faşist” bir kuruluş olarak görülmektedir. Almanlar yakın tarihlerinde faşizm ve faşist kuruluşlardan çok çıktıkları için, TF’na da sempati duyamıyorlar.

7. Bölücü Dernekler ve “Kürdistan Dernekler Birliği”

“Komkar” adlı bu dernek, 13 Ocak 1979 tarihinde, aralarında Urfa Siverekli ünlü Bucak Aşiretinin çocuklarının da bulunduğu Ebü Bekir Saydam ve Nuh Ateş gibi isimler tarafından 8 derneğin bir araya gelmesiyle Almanya’nın Frankfurt am Main şehrinde kurulmuştur. “Komkar”, İsmet İsmet adlı şahsın İngilizce olarak “The PKK (1973-1992)” adıyla yayımlanan kitabının 402’ci sayfasında Abu Bekir Saydam’ın Nuh Ateş ile birlikte, Kemal Burkay’ın partisi olan sözde “Türkiye Kürdistanı Sosyalist Partisi”(TKSP)’nin temsilciliği olarak kurulduğunu söylemektedir. Abu Bekir Saydam, 1990lı yılların sonuna kadar “Komkar” sorumlusu olarak Türkiye’ye karşı kan kusturdu. Ve Türkiye karşıtı düşmanca etkinliklerinin tümünü ise son kuruluşuna kadar Alman devletinin “Komkar” a sunduğu finansman kaynaklardan karşıladı. Nuh Ateş ise, Bremen Eyalet Hükümeti tarafından sözde yabancılar için kurulduğu iddia edilen Kürt tüccarlarından bayan Dr. Dagmar Lill sorumluluğundaki sözde “Bremen Eyaleti Yabancılar Sorumlusu” (Auslaenderbeauftragte im Lande Bremen) yanında 1990lı yılların başına kadar maaşlı eleman olarak çalıştıktan sonra, Düsseldorf’da daha fazla kazançlı bir başka Alman kuruluşunda işe yerleştirildi.

Kemal Burkay dahi Türk kelimesinde rahatsızlık duymuş olmalı ki “TKSP” şirketinin başındaki Türk kelimesini kaldırarak şirketinin adını “Kürdistan Sosyalist Partisi” olarak değiştirmiştir. “Komkar” kendisini “Kürtlerin Almanya’daki çıkar örgütü” olarak lanse etmektedir. Kemal Burkay’ın “Komkar”ı, 3 Mayıs 1987 tarihli “PKK ne yurt severdir ne de bağımsız” başlıklı bir bildirisinde, “PKK siyasi bir parti değildir, PKK hasta ruhlu bir ajan

tarafından yönetilen komplo ve katil örgütüdür” doğru tespitine rağmen, 29 Mayıs 1992 tarihinde “PKK” ile ortaklaşa bir metne imza atarak sözde “Özgür Kürdistan ve Ulusal Birlik İçin İleri” adı altında ortak yürüyüşler düzenleyerek, saklamaya çalıştığı gerçek yüzünü ve niyetini açığa çıkarmıştır. Kürt katili Apo’nun ortak açıklamalarını basın-yayın yolu ile yaymakta, ve biraz da Urfa-Siverekli meşhur Bucak Aşiretinin bir bölümünün Türkiye kindarlığının borazanlığını yapmaktadır. “Komkar”ın çalışmaları Bremen örneğinde de olduğu gibi Almanya’da yaşayan ve çalışan insanların tümünden kesilen vergilerle Bremen Senatosu tarafından bilerek ve isteyerek finanse edilmektedir. Hürriyet Gazetesinden Ahmet Külahçının belgelerle sunduğu bir habere, 1994 yılında “Bremen Senatosunun da Kürt yanlısı ve Türkiye karşıtı derneklere geçen yıl 200 bin marka yakın parasal yardım yaptığı ortaya çıktı”⁽⁷⁾ denilmektedir. Yine aynı haberde, Bremen’de sırf Türk ve Türkiye düşmanlığı yapılsın diye Bremen Alman Sosyal Demokratları en üst düzey temsilcileri tarafından kurulan ve Genel Müdürlüğünü (Geschaefsführer) “Komkar”lı Güle İletmiş adlı bir kadının yaptığı “Dachverband auslaendischer Kulturvereine” (Yabancı Kültür Dernekleri Üst Örgüte) adlı kuruluşa 700 bin Mark, “Komkar”a da 1995 yılı içinde net 163 bin DM parasal yardım yapıldığı vurgulanmaktadır. Uzun yıllar Türkiye aleyhine etkin çalışmalarda bulunan Güle İletmiş, Bremen Sosyal Demokrat Parti tarafından yaptığı bu “değerli hizmetlerinden” dolayı, 1999 yılı Eyalet Milletvekilliği seçimlerinde Bremen Parlamentosuna seçtirilmiştir. Bu yetmiyor gibi Bremen’deki “PKK”nın derneği olan “Hevaltı” adlı terör yuvasına sosyal danışman olarak yine Bremenli Sosyal Demokrat Parti yetkililerince işe aldırılarak maaşa bağlanan Sait Bilgin örneğinde de görüldüğü üzere, Bremen’li Sosyal Demokrat Partisi SPD’nin ne kadar Türkiye “dostu” olduğunu gözler önüne fazlasıyla sermektedir. Sait Bilgin, 1995 yılında Federal Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından “adam öldürmeye teşebbüsten” tutuklanarak ağır hapis cezasına çarptırıldı. Selim Çürükkaya adlı “PKK” eski yöneticilerinden olan bu şahsın çıkardığı kitabı okudu ve başkasına da tavsiye ettiği için rehin alınan ve öldü diye bir evin bodrumuna terk edilen şahsın sonradan ölmemesi üzerine ortaya çıkan olay üzerine tutuklanan Sait Bilgin Bremen Senatosu tarafından aydan 2.500 markla memur olarak “PKK” derneğine “sosyal danışman” olarak işe alınmıştı.

(7) Bölücü Derneklere Alman Parası, Hürriyet Avrupa baskısı, 05.01.1995

“Kürt Faki” olarak bilinen Avukat Faik Bucak’ın oğullarından olan Serhat Bucak ve bacısı Leyla Bucak, babaları kan davasından dolayı vurulduktan sonra, Avrupa’ya gelenler arasındadır. Paris’te Ronald Mönch adlı Alman ile evlenen Leyla Bucak, daha sonra Almanya’nın Bremen kentine yerleşti. Kocasını Bremen Yüksek Okulu Rektörü oldu. Rektörlüğün denetimindeki bütçe ile, PKK ve benzeri teröristlerin çalışmalarının finansa ettiği için adı sıkça basına çıkan Prof. Dr. Ronald Mönch bir hukukçudur. Apo’nun hukuksal işlerine de bakan Ronald efendi, aynı zamanda “Komkar”ın akıl hocalarındandır. Ronald efendi ile Bremen Eyaleti Başbakanı Dr. Henning Schärf’in uzun yıllardır kişisel dostluğunun temelinde her ikisinin de “Kürt hayranlığı” yatmaktadır. Henning Schärf’in Bremen de Eğitim Senatörü olduğu dönem, “Komkar”ın istemi doğrultusunda Bremen okullarında “Kürtçe ana dil dersleri verdirmesi” ve bunun da başına “Süryani Kürtlerinden” birini maaşlı eleman olarak oturtması, Almanya genelinde yankı buldu. Bremen modelini örnek alan Hamburg gibi Eyaletlerde “Kürtçe Ana Dil Dersleri” vermeye başladı ve böylelikle aynı ülkede doğan, aynı futbol takımına hayran olan, aynı türkülerini seven, aynı damak tadı olan binlerce çocuk Almanlar tarafından birbirlerinden ayrılarak “sen Kürtsün, Türkçe yerine Kürtçe öğrenmelisin, çünkü bu senin ana dilin” denerek, ırkçılığın ve faşizmin yeni bir boyutunu ve biçimini gözler önüne serdiler.

“Komkar” Bremen’de proje veya sosyal-entegrasyon etkinlikleri adı altında Bremen Hükümetinden binlerce mark parasal yardım almaktadır. “Komkar” gibi Türkiye karşıtı derneklerin tümü farklı eyaletlerdeki hükümetlerden büyük oranda parasal destek almaktadırlar. Alınan bu paraların Türkiye’ye karşı kampanyalarda harcadığı Almanlar tarafından da bilindiği için, her yıl sürekli olarak katlanarak örgütlere kurdukları dernekleri aracılığı ile verilmektedir.

8. Alevi Dernekleri

Türk siyasi tarihinde 60’lı yıllarda Mustafa Timisi ve 90’lı yıllarda ise Ali Haydar Veziroğlu öncülüğünde gerçekleşen “Alevi Öğütlenmesi” doğal olarak hep hüsrarla sonuçlandı. Anadolu Alevileri “ayrımcılığı” ve kendi istem ve sorunlarını beraber yaşadıkları diğer etnik veya dinsel yapıdaki insanlardan soyutlayarak “ayrı” görmeyi doğru bulmadıklarından, kendileri adına “örgüt” kuran çevrelere de pek sıcak bakmıyorlar.

2 Temmuz 1992 tarihinde gerçekleşen Sivas katliamı, Almanya başta olmak üzere Avrupa ülkelerinde kurulan yerel derneklere kendiliğinden gelişen bir akımın oluşmasına neden oldu. Kendisini Alevi olarak algılayan ve hissedilen insanları bu doğal tepkisi, kendisine “Alevi Örgütü” etiketini yapıştıranların iştahlarını bir süre için kabartmasına rağmen, zamanla görüldü ki, Avrupa’da yaşayan Aleviler kendi adına “kurulan örgütlere” itibar etmemektedirler. Bu gerçek sözde “Almanya Alevi Dernekleri Federasyonu” ve “Cem Vakfı” örneklerinde yaşanmıştır.

8. 1 Almanya Alevi Birlikleri Federasyonu (AABF)

Almanya’da yaşayan Türk vatandaşlarından kendisini Alevi olarak adlandıran insanların küçük bir bölümünün bir araya gelerek oluşturduğu yerel derneklerin birleşmesiyle oluşan “Almanya Alevi Dernekleri Federasyonu”⁽⁸⁾ (AABF) kendi içinde homojen bir yapıya sahip değil. Almanya’da yaşayan Aleviler, Türkiye’de yaşayan Aleviler gibi bölücü teröre şiddetle karşı oldukları için, kendisini Almanya’da yaşayan Alevilerin “üst kuruluşu” olarak lense eden “AABF” ile oldukça mesafelidirler. Almanya’da özellikle de aynı yörenin insanları tarafından kurulan ve ayakta tutulmaya çalışılan küçük ve bir o kadar da etkisiz derneklerin federasyon kurma çalışmaları 1980li yılların ikinci yarısından itibaren gündeme gelmeye başladı. İlk girişim Avusturya’dan bir, Almanya’dan yedi dernek ve belli başlı kişilerin bir araya gelerek 19 Mayıs 1990 tarihinde Almanya’nın Mainz şehri yakınlarındaki Trebur-Astheim yerleşim yerinde “Alevi Cemaatleri Federasyonu” adlı bir girişim gerçekleştirdiler. 17.01.1991 yılında ise bu Federasyon tüzüğü onaylanarak resmîyet kazandı. Bu Federasyon daha sonra merkezini 14 Aralık 1993 tarihinde Türklerin çok yoğun olarak yaşadıkları Köln şehrine taşıdı. 2 Temmuz 1992 tarihinde Sivas’ta gerçekleşen ırkçı katliam sonrası Almanya’daki Alevilerin tepkileri haklı olarak hızla çoğalmaya ve kendi aralarında hızla gelişen ve kendiliğinden gelişen bir harekete dönüşmeye başladı. Bunun üzerine daha önce kurulan “federasyona” bağlı üç-beş derneğin sayısı hızla artma-

(8) AADF hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. <http://www.alevi.com>

ya başladı ve Almanya dışında diğer Avrupa ülkelerinde de derneklerin kurularak “federasyona” bağlanması sonucu, federasyonun ismi 29./30. Ekim 1994 yılında “Avrupa Alevi Birlikleri Federasyonu/ AABF” (Föderation der Aleviten Gemeinden in Europa e.V.) olarak değişti. “AABF”nin 24 ve 25 Şubat 1996 tarihli olağan üstü Genel Kuruluna geçen tutanaklara göre Almanya, Fransa, Avusturya, İsviçre ve İngiltere’deki toplam 95 üye dernekten toplam 521 delege katılmış. Avrupa’nın değişik ülkelerinin hukuksal yapısı göz önünde tutularak, 25.11.1997 tarihinde “AABF”nin tüzük kurultayında Avrupa çapında “Konfederasyon” kurulmasına karar verilmiş ve bu tarihe kadar “Avrupa Alevi Dernekleri Federasyonu” adını taşıyan oluşum “Almanya Alevi Birlikleri Federasyonu” (AABF) olarak adlandırılmıştır. Bu isim değişikliğinden sonra “Federasyonun” Genel Başkanı olan Turgut Öker’in 23 Mart 2000 tarihli Köln’deki bir toplantıda verdiği rakamlara göre, 86 üye derneğinde toplam 20.000 ile 30.000 arasında üyesi varmış.

Almanyalı Aleviler yakın akrabaların da önemli desteği ile kurdukları derneklerini Türkiye’de aktif siyasete atılmanın bir merdiveni olarak algılama gelenek haline geldi. Turgut Öker’den önce “AABF” Genel Başkanı olan Ali Kılıç, kendi isteği ile 1999 yılında Ali Haydar Veziroğlu’nun Demokratik Barış Harekatından milletvekili adayı olarak 1 Milletvekiliği genel seçimlerine katıldığı için “federasyondan” ayrıldı ve şu an da Almanya’nın Münih şehrinde yeniden Federasyon yönetimine seçilebilmenin yollarını arıyor. Ali Kılıç’dan önce aynı “Federasyonun” Genel Başkanı olan Ali Rıza Gülçiçek’de kezâ aynı görevinden ayrılarak Cumhuriyet Halk Partisi’nden siyasete atıldı ve 1999 yılında da Milletvekili adayı oldu. Ancak Gülçiçek’in partisi gerekli barajı aşamayınca hem kendisi hem de partisi TBMM’nin dışında kaldı.

“AABF”de aynen “Milli Görüş” veya ATİB gibi kendi içinde bir takım kurumlar kurarak bunların, “AABF”nin deyimi ile “kendi alanında faaliyetlere izin vermiştir”. “AABF” sanki izin vermeden bu oluşumlar olmayacakmış gibi bir tavır sekreterlikten öteye bir şey ifade etmemektedir. “AABF” kağıt üstünde kurduğu ama pratikte hiçbir anlamı olmayan ve her kurulda en az iki-üç fraksiyonun olduğu kurullar şunlardır:

AABF Tarafından Kurulurulan Kurullar
Dedeler Kurulu
Medya Kurulu
Kültür ve Sanat Kurulu
Bilim ve araştırma Kurulu
Almanya Alevi Gençler Birliği
Almanya Alevi Kadınlar Birliği

Yukarda ki “kurullardan” başka bir de “bilgisel ve akademik çalışmalarını öne çıkartmak için “Hollanda Alevi Birlikleri Federasyonu” (HAK-DER) ve bilim araştırma kurulu ile kasım 1997’de “Avrupa Alevi Akademisi”ni ve “Avrupa Alevi Vakfı”nı kurmuştur. “AABF”nin kurdurduğu bu kurulların hiç biri kendi başına bağımsız olmayan, “AABF” direktifleri doğrultusunda hareket etmek zorunda olan girişimler olduğu için de başarılı olamıyorlar. “AABF” yönetenler Federasyonu başarı ile yönetemedikleri için kendi direktifleri doğrultusunda kurdurdukları kurulları da yönetememektedirler.

“AABF”nin amaçlarını gerçekleştirme doğrultusunda başlatılan etkinlikler özünde bir tepki olduğundan, zamanla azalmaya ve neredeyse yok olmaya kadar geldi. Bir görgü cemi, bir Hıdır Ellez Cemi, Muharrem Ayında 12 İmamlar Aşkına tutulan oruçlar gibi Alevilerde temel olan yaşam biçimleri Almanya’da doğal olarak yok olmaya başladı. Hukuk devletinin eksiksiz olduğu ortamlarda kendisini yeterince yetiştirememiş post dedesinin vereceği kararın hükmü ne ola ki? Hem hukuka, herı adalete ve hem de demokrasiye inanan Alevilerin, bazı cahil sözde dedelerin verecekleri kararları kendi hayatlarında uygulaması düşünülemez. Bundan dolayı da, çağa uymayan ve çağın gerisinde kalmış bazı gelenekleri Alevi kültürüdür diye insanlara empoze etmeye ve buna uymayanları da karalamaya çalışmak Alevilik ile denk düşmez.

“AABF, toplumda hoş görüyü, barışı kalıcı kılmak için tüm Avrupa’da Alevi inanç ve düşüncesini benimseyen ve destekleyen demokratik, laik,

inançsal, kültürel ve siyasi örgüt ve kurumlarla ilişkiye geçer, gerektiğinde birlikte çalışmalar yapar” demektir. RTS (Türk Vatandaşları Konseyi) üyeleri arasında yer alan “Milli Görüş” ve “ATİB”in “Alevi inanç ve düşüncesini” nerede ve nasıl “benimseyip desteklediği” görüldü ki, ve nasıl bir “demokratik, laik, inançsal, kültürel ve siyasi örgüt ve kurum” olduğu tespit edildi ki “AABF”, “RTS” ile “ilişkiye geçip, gerektiğinde birlikte çalışmalar yapma” ihtiyacını duymuştur. Kendi kendisi ile çelişen, Sivas katillerini içinde barındırdığı gerekçesi ile “Milli Görüş” ile hiç bir zaman hiç bir yerde beraber olamayacağını açıklayan “AABF”, nasıl oluyor da “RTS” ile beraber “ATT”na karşı ortak bildiriye imzalar atabiliyor.

Ayrıca AABF “Alevi inancını Türkiye’de Anayasal teminat altına almak için çalışmalar yapmayı” kendine amaç edinmişken ve “Alevilerin sosyal ve kültürel alanda ihtiyaçlarını karşılamaya çalışarak, Alevilerin kendi öz kültürlerini ve kimliklerini koruyarak buldukları ülke haklarıyla kaynaşmasını” elde etmeyi hedeflemişken nasıl olacak da “AABF, Türkiye’den gelen Türk, Kürt, Laz, Çerkez ve diğer azınlıklardan göçmenlerin Türkiye’den ve yaşadıkları ülkelerden kaynaklanan tüm sorunlarının insan onuruna uygun, adil çözümlere kavuşturulmaları için” çalışacaktır. Bir Alevi örgütünün kuruluş amacı kendi inancında olanların sorunlarını çözmekse, kendi inancından olmayan insanların sorunları ile uğraşmanın anlamı ne?. “AABF” ya yaşadığı ülkede bazıda insanları tümü ile ortak sorunlar platformunda buluşarak “göçmenlik” ile ilgili etkinliklerde bulunmalı ya da kendi inancı ne ise onun gereğini yaparak, insanları Türk, Kürt, Çerkez, Laz gibi kategorilere koyarak bölücülük yapmaktan vaaz geçmelidir. Bu çelişkiye ek olarak bir de “AABF, Avrupa’da yaşayan Türkiyeli göçmenlerin istem ve çıkarlarını korur” eklemesi, doğrusu insanı pes dedirtecek duruma getiriyor. Yine “AABF” tüzüğünün 2.2. maddesinde yer alan “ AABF, Avrupa’da yaşayan tüm yerli ve göçmenlerin eşit haklar temelinde birlikte yaşamını amaçlar, barış ve halkların dostluğu ilkesinin uygulanması için mücadele verir” demesi aldatmacedan öteye hiç bir şey ifade etmemektedir. Zira yine kendi tüzüklerinin 2.6 maddesinde amaçlarını “ Alevilerin kültürel benliklerini, inanç ve felsefi değerlerini koruma ve geliştirmeleri için çalışmalar yapmak” olarak açıklamaktadırlar. Ayrıca “ AABF, Alevi- Bektaşî kültürünü, inancını ve öğretisini yaymak için cem evleri, kütüphaneler açar. Geceler, konferanslar, tiyatrolar,

kurslar, seminerler, v.b. etkinlikler düzenler, basın- yayın çalışmaları yapar” diyerek göçmenlikle ilgili olmayan her ne var ise onu yerine getirmektedir. Kaldı ki Almanya’da yaşayan “tüm yerli ve göçmenler” demek de ne oluyor. “AABF” Almanya’da yaşayan herkesin eşit haklara kavuşmasını gerçekten istiyorsa, bir defa kendi yöneticileri başta olmak üzere üye dernek yönetim kurulu üyeleri arasında çok sayıda Almanca bilmeyen kendi arkadaşlarının bu temel sorununu gidersin. Almanca bilmeyenlerin bir araya gelerek oluşturdukları federasyon veya derneğin pratikteki anlamı kocaman bir sıfırdır.

Avrupa’daki “Alevi Federasyonları” birleşerek tek çatı altında “Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu” (AABK) adıyla birleşme girişimleri de var. “Alevi örgütlenmesini” daha da güçlendirmek, tek ses tek yürek olarak daha da güçlü hale getirmek amacıyla 1998 yılında ortaya çıkan konfederasyon fikri 12 -13 Mayıs 2001 tarihlerinde Hollanda’da bir araya gelen Avrupa’daki “Alevi Federasyonlarının” Genel Başkanları “Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu kurmaya karar verdiler. Ekim ayı içerisinde AABF’nin ev sahipliği yapacağı toplantıda tüzük ve program görüşüldükten sonra kuruluş tarihi kamuoyuna açıklanacağı bekleniyor.

“AABF” Türkiye’de insan hayatını hiçe sayanlar tarafından başlatılan “ölüm oruçları” adlı politik içerikli zoraki eyleme girenlerle dayanışma maksadıyla başlattığı “Hapishanelerde Ölümler Durdurulsun” mitingleri ve protesto yürüyüşleri düzenleyerek kuruluş amacından sapıyor. Alevi öğretisinde, birlik ve beraberlik varken, örneğin akli başındaki Alevi dedelerinin Cemlerde “dede postu”na oturduktan sonra yaptıkları ilk iş önce ceme gelenlerin hayırlı niyetlerinin kabulü için ayakta “birlik duası” yapmaları ve herkes oturduktan sonra da “ülkenin birliğinin, düzeninin bozulmasına meydan veremeyin” diye vaaza başlaması, “AABF” nun ülkemizin birlik ve düzeninin bozulması için insan hayatı da dahil olmak üzere her türlü eylemi gerçekleştirenlerle dayanışma içinde olmasını açıklamaları Alevilik ile bağdaşmaz. Zaten “AABF” nin Alevilerden sadece çok küçük bir bölümünü etkileyebildiği dikkate alınır, Alevilik ile “AABF” nin birbirleri ile çok fazla içli dışlı olmadığı görülecektir.

5 Aralık 2000 tarihli Hürriyet Gazetesinin Avrupa ekinde de doruğa çıkan Hürriyet Gazetesi ile “AABF” polemliği özünde Alevilere büyük zarar

vermektedir. Özellikle de Turgut Öker'e yönelik "Federasyon" içi ve dışından yükselen muhalif sesler her geçen gün daha da büyümektedir. Bunu dile getiren Hürriyet'i "boyalı basın Alevilere saldırıyor" diye çirkince karalamaya çalışması anlamsızdır. "AABF", Köln'de 1400 metre karelik bir yer satın aldı. Alınan bu "Federasyon binasına", "Federasyon" üst düzey yöneticilerince kurulmuş "Mozaik A.Ş."adlı bir şirket yerleştirildi. Bunun sonucu "AABF" dan büyük kopmalar oldu. Bu "Federasyon" da diğer dinci kuruluşlar gibi "ibadet-ticaret-siyaset" üçgeni içinde taraftarlarını çekerek geniş tepkilerin oluşmasına neden oldu. "Mozaik A.Ş" adlı şirketin "AABF" binasındaki yere "kiraya" verilmesi, "siyaset-ticaret-ibadet" üçgeni içinde sıkışıp kalmak istemeyen üyelerin "Federasyondan" yığınlar halinde ayrılmasına neden olmaktadır. "AABF" üst düzey yöneticilerin bu şirketi kurmaları, Almanyalı Türkleri ve dindar insanlarımızın inançlarını hem siyasi ve hem de ticari anlamda sömüren din taciri dernek ve camilerin konumuna "AABF" nin da düşmesi en azından bu "Federasyon" içinde üye olanlar açısından hayli düşündürücü olmalıdır. Bazı camilerin ve siyasi oluşumların din tacirliklerinin nasıl ki güzel İslâm dini ile bir ilişkisi yoksa, "AABF" nin de Anadolu Aleviliği ile bir ilişkisi olamaz ve bu grubun hatalarından dolayı da Alevilik veya Aleviler yargılanamaz.

8.2 Cem Vakfı

"Cem Vakfı" da "AABF" gibi Almanya'da yaşayan Alevilerin çok küçük bir bölümüne hitap etmektedir. Gözle görülür bir ağırlığı olmayan bu vakıf Almanya'da bir tepki hareketi olarak algılanmaktadır. Geniş kitlelere hitap edemeyen bu vakıf, Almanyalı Alevilerin örgütü olduğunu iddia eden "AABF" tarafından bile tanınmamaktadır. Zaten Almanya'daki Aleviler adına hareket eden her sözde Alevi derneği, kısa bir süre sonra ya fraksiyonlara ayrılarak birbirleri ile çekişerek zamanla eriyip yok oluyorlar ya da bölgecilik yaparak belli bir yöre ve o yöre akrabalarının buluşma yeri oluyor. Örneğin Münih'teki sözde "Türkiye Alevi Kültür Merkezi" Erzincan-Tercan yöresinin bir iki köyünden gelen akrabaların buluştuğu bir yer görünümündedir. Alevilik ile ilgili yapılan bazı etkinliklerin dışında sesi pek duyulmayan Cem Vakfı, Türkiye'de siyaset yapan Prof. Dr. İzzetin Doğanın Almanya Bürosu gibi bir işlevi var. Alman kamuoyunda da bilinmeyen bu vakıf, Thomas Lem-

me tarafından “Alevileri Sünnileştirmek isteyen” bir girişim olarak değerlendirilmektedir. Aynı değerlendirme “AABF” tarafından da yapılmaktadır.

9. Dinci Türk Dernekleri

Almanya'nın bazı eyaletleri , özellikle Türkiye karşıtı bölücü ve dinci akımlar cennetidir. Almanya'yı ve Almanları rahatsız ve huzursuz etmediği sürece her türlü Türkiye karşıtı siyasi ve dinci akıma Almanya'nın bazı eyaletlerinde yer, para ve sempati vardır. 11 Eylül 2001 tarihli New York'daki ikiz kulelere yapılan terörist saldırılar gerçekleştirenlerin Almanya'nın Hamburg ve Bochum kentlerinde legal olarak yaşayan ve okuyan şahıslardan olması şaşırtıcı değildir. Almanya'nın bazı eyaletleri “bana dokunmayan yılan bin yaşasın” zihniyetinde olduğu için, ne kadar terörist, bölücü ve dinci akım varsa; kültür, din veya sosyal dernek adı altında örgütlenerek, Türkiye'deki veya dünyanın bir başka demokratik ülkesindeki siyasi yandaşlarına pratikte önemi küçümsenemeyecek düzeyde her türlü maddi-manevi desteği sunmaktadırlar. Yani, Almanya'daki dinci derneklerin tümü, Türkiye'deki bir siyasi yapının hem bir uzantısı hem de körü körüne kötü bir kopyasıdır. Bu derneklerin hitap ettiği kesim ise kendi deyimleri ile “Müslümanlar” dan oluşmaktadır. “Religionswissenschaftlicher Medien- und Informationsdienst e. V.” (REMID) adlı Alman kuruluşunun verilerine göre ⁽⁹⁾ , Almanya'da 2001 yılı itibari ile 3.200.000 Müslüman yaşamaktadır. Bu Müslümanlar da 2.200.000 Sünni mezhebindedir. 340.000 Alevi kökenli , 170.000 İran ve Türk Şii, 10.000

Sufi, 12.000 İsmailci ve 22.000 Ahmediyecedir. Ayrıca Alman pasaportuna sahip 310.000 kişi ile daha sonra Müslümanlığı kabul etmiş 10.900 tane de Alman kökenli Müslüman'ın varlığını unutmamak gerek. Yine aynı kuruluşun verilerine göre ⁽¹⁰⁾ , Türk kökenli cami derneklerinin üye sayıları ise şöyle:

(9) Religionswissenschaftlicher Medien- und Informationsdienst e. V. (REMID) remid@t-online.de http://www.remid.de/remid_info_zahlen.htm#İslâm

(10) Religionsgemeinschaften: Mitgliederzahlen REMID Religionswissenschaftlicher Medien- und Informationsdienst e. V. Religionsgemeinschaften in Deutschland: Mitgliederzahlen Stand: Juli 2001 Die nachfolgen...) http://www.remid.de/remid_info_zahlen.htm#İslâm

Türk Kökenli Cami Derneklerinin Üye Sayıları
Diyanet İşleri Türk İslâm Birliği (DİTİB) 110.000 (1986 yılı);
İslâm Cemaati Milli Görüş 27.000, (2000 yılı)
Süleymancılar 20.000, (2000 yılı)
ATİB 11.000, (2000 yılı)
Nurcular 5-6.000, (2000 yılı)
Kaplancılar 1.100, (2000 yılı)

Yine aynı kuruluşun verileri dikkate alındığında hemen görülecektir ki, Almanya'daki Müslümanlar özellikle de Türk kökenli olanlar Almanya'daki Türk cami kuruluşlarına pek itibar etmiyorlar. Türkiye'deki Diyanet İşleri Başkanlığına Bağlı olan "Diyanet İşleri Türk İslâm Birliği" (DİTİB) mevcut Türk camileri ve dernekleri içinde en fazla üyesi olan bir kuruluştur. Buna rağmen toplam 165 bin civarında üye sayısına sahip olan dinsel kökenli cami dernekleri, Almanya'da yaşayan 2 milyon 500 bin civarındaki vatandaşımızın varlığı dikkate alındığında oran olarak pek de önemsenecek bir potansiyel değil. Ancak, bu derneklerin Türkiye aleyhtarı girişim ve etkinliklerinin sonuçları dikkate alındığında, olayın vahimliliği daha da anlaşılacaktır.

Alman Sosyal Demokrat Partisi SPD'nın vakfı olarak etkinlik gösteren Friedrich Eber Vakfı adına Thomas Lemmen tarafından yapılan ve aşağıda özet olarak verilen bir çalışmada, Türkiye'deki siyasi akımların Almanya'da hangi dernek adı altında etkinlik gösterdiği ve Almanya'daki bu derneklerin Türkiye'ye karşı besledikleri duygu ve taşıdıkları düşüncelerin neler olduğu ayrıntılı olarak verilmiş.

Übersicht: Verbindungen zwischen türkisch-Islâmischen Organisationen in der Türkei und in Deutschland (Türkiye ve Almanya'daki Türk-Islâm Örgütlerin Birbirleri İle İlişkileri)

Profil	Organisation in der Türkei	Zielsetzung	Organisation in Deutschland
Nationalistisch	Partei der Nationalistischen Bewegung	Türkisch-Islâmische Synthese	1. Föderation der Türkisch-Demokratischen Idealistenvereine in Europa e.V. (ADÜTDF) 2. Union der Türkisch-Islamischen Kulturvereine in Europa e.V. (ATIB)
	Große Einheitspartei (BBP)	National-Islâmische Ausrichtung	Föderation der Weltordnung in Europa (ANF)
Islamistisch	Tugendpartei (FP)	Islamisierung - Errichtung einer "Gerechten Ordnung" auf der Grundlage der Nationalen Sichtweise"	Islamische Gemeinschaft Milli Görüş e.V. (IGMG) Verband der Islamischen
		Errichtung des Kalifenstaates	Vereine und Gemeinden e.V. (ICCB)
Staatlich	Präsidium für Religionsangelegenheiten (DIB)	Verkörperung des türkischen Staat Islâms bei gleichzeitig zunehmender Islamisierung	Türkisch-Islamische Union der Anstalt für Religion e.V. (DITIB)
	CEM Vakfı	Sunnitisierung der Aleviten	CEM-Stiftung
Sufisch-Islâmisch	Süleymani Bewegung	Verwirklichung des traditionell-orthodoxen Islam im Rahmen der laizistischen türkischen Staatsordnung	Verband der Islamischen Kulturzentren e.V. (VIKZ)
	Nurculuk-Bewegung		Jama'at un-Nur Köln e.V.
Laizistisch	Aleviten	Erhalt der laizistischen Staatsordnung	Föderation der Aleviten Gemeinden in Europa e.V. (AABF)

Kaynak: Islamische Organisationen in Deutschland / Thomas Lemmen. - Teil 12
Übersicht: Verbindungen zwischen türkisch-Islâmischen Organisationen in der Türkei und in Deutschland [Seite der Druckausg.: 87] Übersicht: Verbindungen zwischen türkisch-Islâmischen Organisationen in der Türkei und in Deutschland Profil Organisation

URL: <http://www.fes.de/fulltext/asfo/00803012.htm>

Yukarda ki tabloda, Dr. Devlet Bahçeli Genel Başkanlığındaki MHP ile MHP kökenli Muhsin Yazıcıoğlu Başkanlığındaki Büyük Birlik Partisi (BBP)'nin, Türkiye'de bir "Türk-İslâm Sentezi" yaratma amacıyla olduğu tespitinde bulunulmuş. MHP'nin Almanya teşkilatını "Föderation der Türkisch-Demokratischen Idealistenverein in Europa e.V." ⁽¹¹⁾ (ADÜTDF)" (Türk Federasyonu) , BBP'nin ise "Föderation der Weltordnung in Europa (ANF)" olarak vermekte. Türkiye Cumhuriyeti Anayasa Mahkemesi tarafından haklı olarak kapatılan Fazilet Partisi'nin amacının "milli görüş esasında adil düzen adı altında dinci ve halife devleti kurmak" ve Almanya örgütünü ise "Islamische Gemeinschaft Milli Görüş e.V." (IGMG) yani "İslâm Toplumunu Milli Görüş" olarak vermektedir. Almanya'daki Türkler arasında Köln'ün kara sesi olarak bilinen Cemalettin Kaplan ⁽¹²⁾ liderliğindeki "Kaplancıları" ve örgütlerini "Verband der İslâmischen Vereine und Gemeinden" (ICCB) olarak vermekte ve bunların da amaçlarının Türkiye'de bir halife devleti kurmak olduğu vurgulanmakta. DİB (Diyanet İşleri Başkanlığı) Türk Devleti İslâm anlayışı çerçevesinde görülmesine rağmen hızla dincileştiğini vurgulanmakta ve DİB Almanya'daki örgütlenmesinin adı da "Türkisch-Islamische Union der Anstalt für Religion e.V. (DİTİB); (Diyanet İşleri Türk İslâm Birliği) olarak tespit edilmektedir.

Türkiye'de Genel Başkanlığını Prof. Dr. İzzetin Doğanın yaptığı Cem Vakfı ise, sosyal demokrat Alman araştırmacı tarafından Alevilerin sunileştirme girişimi olarak algılanmakta. Buna karşılık Alevileri laik düzenin devamından yana sayan, Süleymancılar ve Nurcuları ise geleneksel-ortadok çerçevede bir İslâm devleti kurma girişimi olarak değerlendirmektedir. "Alevilerin örgütünü", "Föderation der Aleviten Gemeinden in Europa e.V." (AABF) (Avrupa Alevi Dernekleri Federasyonu) Süleymancıları "Verband der Islamischen Kulturzentren e.V." (VIKZ) (İslâm Kültür Merkezi) ve Nurcuları ise "Jama'at un-Nur Köln e.V." (Cemaati Nur) olarak vermektedir.

Thomas Lemmen araştırmasındaki ilginç noktalardan biri, MHP ile MHP'nin Almanya örgütü olarak bilinen "Türk Federasyonu" eski Genel

(11) e.V. takıları "eingetragener Verein", yani kayıtlı dernek anlamındadır.

(12) Cemalettin Kaplan öldükten sonra yerine geçen oğlu Metin Kaplan, 2000 yılında Almanyanın Karlsruhe kentindeki Anayasa Mahkemesi tarafından kendilerinden ayrılan bir kişiyi öldürtmeye teşebbüs suçundan 4 yıl ağır hapis ceza ile cezalandırıldı.

Başkanlarından ve terörist Mehmet Ali Ağca ile beraber Papa suikastına ve uyuşturucu ticaretine adı karışan ve bundan dolayı da bir müddet cezaevinde tutuklu kalan Musa Serdar Celebi adlı sabıkalının önderliğinde 1987 yılında kurulan ATİB'in amacı MHP ile eş tutulmasıdır. Benzer bir kıyaslama ise, "Milli Görüş" ile "Kaplancılar" arasında yapılmaktadır. Her iki örgütünde amacının Türkiye'de dini esaslara dayalı laiklik karşıtı bir düzenin kurulması olarak verilmektedir. Buna rağmen her iki teşkilat da Almanya'da serbestçe çalışabilmekte ve hem Türkiye Cumhuriyeti'nin varlığına kastetme ve hem de laiklik karşıtı akımların merkezi konumuna gelerek her gün Mustafa Kemal ve onun kurduğu Türkiye'ye hakaretler edilmektedir.

9.1 Avrupa Türk İslâm Kültür Dernekleri Birliği (ATİB)

Kısa adı "ATİB" olan "Avrupa Türk İslâm Kültür Dernekleri Birliği" ⁽¹³⁾, kadın doktoru olan

Dr. Nadeem Elyas başkanlığındaki "Almanya Müslümanlar Merkez Konseyi" (Zentralrat der Muslime in Deutschland) ⁽¹⁴⁾ üyesidir. Bu sözde merkez, kendisini Almanya'daki "Müslüman Kuruluşların" çatı örgütü olarak görmektedir. "Müslümanlar" adına hareket ettiğini söyleyen bu konsey, üye camilerin ve birliklerin istemlerini Alman makamlarına bir elden ve bir sesten dile getirme iddiasındadır. 19 çatı derneğin bünyesindeki yüzü aşkın cami derneğini içinde barındıran bu merkez Alman, Arap, Arnavut, Bosna, İran ve Türk dinci dernekler tarafından kurulmuştur. 19 çatı örgütü arasında ise tek Türk kökenli olan sadece 17 sıradaki "Avrupa Türk İslâm Kültür Dernekleri Birliği (ATİB) dir. (Union der Türkisch-Islamischen Kulturvereine in Europa e.V. "ATİB"'in Merkezi Almanya'nın Köln şehrindeki " Sachsering 20, 50677 Köln" adresindedir. "ATİB"'in kurucu genel Başkanı Musa Serdar Çelebi, görünürdeki Genel Başkanı ise Fikret Ekin'dir." ATİB"'in alt katı cami, üst katı dernek büroları, çay ocağı ve bakkal türü gıda, namazlık, dini kitaplar, dergiler, kasetler vb. türünden nesnelere satıldığı bir yer. Hatta burada uzak yerden gelenlerin geceleyebilecekleri bir de "misafirhaneleri" var.

(13) ATİB için ayrıntılı bilgi için bkz: <http://www.atib.org/atib-web.htm>

(14) <http://www.Islam.de> sitesinden "Zentralrat der Muslime in Deutschland" hakkında ayrıntılı bilgi alınabilir.

“ATİB” in üye sayısı üye 11.000 kişi olarak verilmektedir. “ATİB”, kendi deyimi ile “İçinizden insanları iyiliğe çağırın, kötülükten alıkoyan bir topluluk bulsun ilahi emrini kendisine düstur edinmiş insanların gayretleri sonucu ortaya çıkmış bir üst kuruluştur”. MHP’nin Almanya’daki “Türk Federasyonu” ile sorunlu bir şekilde ayrılan Musa Serdar Celebi ve yanındaki ülküdaşları “ATİB”i 17 Ekim 1987 tarihinde Almanya’nın Mainz şehrine yakın Nieder Olm kasabasında resmen kurdular. “ATİB” kendisini, “Türk-İslâm Dünya Görüşüne inanan insanların, Cenab-ı Hakk’ın rızasını kazanma uğrunda insanlarımıza hizmet için başlattıkları ve devam ettirdikleri aksiyon hareketin adı” olarak lanse etmektedir. Bu açıklamadan da anlaşılacağı üzere “ATİB” in hedef; mensubu olduğu Türk Ulusu fertlerinin sempati ve desteğini alma yerine “Cenab-ı Hakk’ın rızasını” almayı kendisine destur edinmiştir. Öyle ki “ATİB” kendi dünya görüşü olduğunu itiraf ettiği “Türk-İslâm Dünya Görüşü”nü ,” insanımızın İslâm’ın ilahi kaynaklarından nasibini alarak madden ve manen yücelmesi ve insanlığı yüceltme davası” olarak tanımlamaktadır. “Böyle bir dünya görüşüne inanan insanlar olarak, bizlere sadece inançlarımız rehberlik etmektedir. Bizler çalışmalarımızın istikametini bu dünya görüşünün temel kaynaklarına bakarak, tarihi ve halihazır gerçeklerimizi göz önüne alarak tayin ederiz. Nerede ve kiminle olacağımıza karar verirken bir takım kimselerin nerede olduğuna bakmayız. Hak nerede ise, biz orada oluruz”. Biraz demogojiye, biraz ajitasyona ve biraz da tepkiye dayanan bu değerlendirmeden de anlaşılacağı üzere “ATİB” in demokrasi, hukuk devleti, insan hakları, kültürel azınlık, kültürler arası dayanışma ve kaynaşma gibi evrensel değerlerle hiç bir bağlantısı yok. “bir takım kimselerin nerede olduğuna bakmayız” yaklaşımı merhum Alparslan Türkeş hedef alınarak yapılan bir değerlendirmedir. “Türk Federasyonundan” ayrılırken aynı zamanda “Başbuğu” Türkeş’ten de ayrılan Musa Serdar Çelebi Çelebi ve ülküdaşları, özünde MHP ile iç çelişkiler sonucu ortaya çıkan bir tepki hareketidir. Musa Serdar Celebi şu an “ATİB” in Kurucu Genel Başkanı ve Şeref Başkanı olarak yıllardır hiçbir yerde çalışıp emek vermeden kurduğu örgütünün paraları ile hem kendi hem de ailesinin yaşamını finanse etmektedir. “ATİB”, Türkiye’ye yönelik olarak “... 30 yıl boyunca yurtdışındaki insanını hatırlamayan resmi çevreler bu defa, Türkiye’ye endeksli yapılanmaları tek elde toplama gayretlerine girdi. Ne var ki birleştirme yerine Avrupa Türküne yö-

nelik ayırıcı ve bölücü bir tutum sergilendi. Avrupa şartları ve bizim meselelerimiz dikkate alınmadan tepeden inmece, dayatmacı yaklaşımlara hareket edilince, meseleler daha da katmerlendi. Böyle bir durumda yapılacak şey kendi şartlarımıza uygun, yeni bir yapılanmaya gitmekti” diyen “ATİB” gerçekleri ters yüz etmektedir. “ATİB” ve onun anası olan Türk Federasyonu, Avrupa şartlarına uygun ve Avrupalı Türklerin ihtiyaçları sonucu oluşmamıştır. Tamamen siyasi çıkar ve beklentilere dayalı, Türkiye endeksli, MHP’nin Avrupa örgütü bir girişimdir. “ATİB” kendisini, “Batı Avrupa’daki insanların misafir değil, göçmen oluşları noktasından hareketle ve Milli kimliğimizin korunması doğrultusunda hizmeti kendisine şeref saymış teşkilatların bir üst kuruluşu” olarak lanse etse dahi, gerçekler farklı. Hızını alamayan “ATİB” kendisini” kul olmanın şerefli yüceliğini kavramış...bulunanların yuvası olma azminde”bir yer olarak görmektedir. İnsan onur ve haysiyetine yakışmayan bu yaklaşım insana pes dedirtecek düzeyde. “Kul olmanın şeref sayıldığı” bir yer olan “ATİB”, acaba kendisini yüce Allah’ın yeryüzündeki temsilciliği olarak mı görüyor? Bundan daha korkunç ne olabilir ki. Ve hatta “ATİB”, “ camiası için esas olan, inançlarımızın hayata taşınmasıdır. “ATİB” tüm çalışmalarını bu amaç için yapar” demektedir. Yani “ATİB” için Avrupa’da yaşayan Türklerin her hangi bir sorununa yönelik verilecek bir destek, eğer kendi “inancına” uygunsuzsa verilecek uygun değilse verilmeyecek. Göçmenlikten kaynaklanan istem ve sorunlar, azınlık hakları, demokrasi ve insan hakları uğruna verilen mücadeleler “ATİB” için hiç bir şey ifade etmemektedir. O halde ATİB’in, Avrupa şartlarına ve orda yaşayan insanların ihtiyaçlarına göre değil de, Musa Serdar Çelebi ve etrafındaki azınlık zümrenin kafa yapısını hayata uygulamanın bir aracı olarak kurulduğu aşıkardır. “ATİB”, hem demokrasiyi, hem hukuku ve hem de evrensel hukuk kurallarını aynen Recep Tayip Erdoğan örneğinde olduğu gibi hedefe ulaşmada binilecek bir tramvay olarak görmektedir. “ATİB”, “fikir ve inançlarını ön plana alarak yaptığı çalışmalarında milli ve İslâm- i varlığın korunması ve yüceltilmesini ana gayelerinden birisi olarak seçmiştir” derken, özünde herkesin ve her şeyin kendisine tabi olmasını beklemektedir. Bu niyetini gizleme ve kendisini biraz da Alman kamuoyuna şirin gösterme maksadıyla “Avrupa ülkelerinde yaşayan Müslüman-Türk insanının sahip olduğu değerleri Avrupa toplumuna tanıtmak, göçmenlerle ilgili politikaların oluşturulma-

sında önyargı ile eksik ve yanlış bilginin sebep olabileceği hataların önüne geçmek ve yaşadığımız ülkelerde eşit haklara sahip olmak için gayret eder” demektedir. “ATİB” in bu güne kadar bu alanda sürdürdüğü her hangi bir kampanyası ve gerçekleştirdiği hizmet olmadığı gibi, göçmenlerle ilgili yapılan tartışmalarda hiç bir resmi kuruluş veya ciddi bir dernek tarafından dikkate dahi alınmayan bir unvanı vardır. “ATİB” in hizmet dediği etkinlikleri yakından incelendiğinde görülecektir ki, bu kuruluş tamamen Türkiye endeksli, taraflı, Alman dernekler yasasını su istimal eden, ibadet ve ticaret ile siyaseti birleştiren karmakarışık bir yapıya sahiptir. Örneğin “ATİB” in hizmetleri, Umreye davet, Haca Müracaat Formu, Kurban ve Cenaze Nakil Formu gibi konularda yoğunlaşmaktadır. Bu etkinliklerin de Avrupalı Türklerin yaşadıkları ülkelerin toplumlarına entegre olmada veya olmamada her hangi bir önemi olmadığı gibi “göçmenlik” le de hiç alakalı değildir. Bu etkinliklerin tümü ticari ve siyasi amaçlıdır.

Ayrıca “ATİB” kendi siyasi çizgisine uygun ve kendisine her türlü desteği sunan yan “kuruluşları” da var. Bu kuruluşlar “ATİB” den bağımsız değildirler. “ATİB” tarafından kurulan ve kurdurulan “ATİB-Avrupa Kültür ve Eğitim Vakfı”, (AKEV), “ATİB-Yüksek Öğrenim Gençliği” (AYÖG), “ATİB - Yardımlaşma ve Dayanışma Fonu” (AYDAF) ve “ATİB Türk-İslâm Araştırmalar Merkezi” (ATİDAM) Musa Serdar Çelebiye karşı çok bağlıdır. Bunlardan başka bir de “ATİB-Cenaze Nakil Fonu” vardır. “ATİB” in bu şirketine üyelik belli bir ücret karşılığıdır (55 yaşına kadar olanlar 100 DM, 55 yaş üzeri olanlar ise 250 DM üyelik kayıt ücreti ödemek zorundalar). Ancak bu Cenaze Nakil Formu, iddia ettikleri gibi her Müslüman tarafından doldurulamaz. Lafta, “ATİB”, “AYDAF” ı tanıtırken “Bizler Müslüman insanlar olarak muhtaç olanların ihtiyaçlarını gidermeyi kendimize bir vazife olarak bilmişizdir” derken özünde büyük bir demagoji ve çirkin bir yalan yatmaktadır. Çünkü, kanser, felç vb. hastalığında olan bir Müslüman “ATİB Cenaze Fonu” na üye olamaz. “ATİB” e üye olanların sağlıklı, hiç bir rahatsızlığı olmayan dinç insanlar olmaları gerekmektedir. Aynen Adolf Hitler’ in kafasındaki Almanın tipinde olduğu gibi: uzun boylu, dinç, sarışın vb. olanlar iyi Alman, özürlü olanların canı cehenneme. “ATİB” in Cenaze Nakil Fonu”, Adolf Hitler’ in “Mein Kampf” (Kavgam) adlı eserinde kimlere nasıl muamele yapılacak saçmalıklarına benzerliği bakımından hayli ilginç.

9.2 Federal Almanya İslâm Konseyi

“İslam Konseyi” Almanya’nın” Adenauerallee 13, 53111 Bonn” adresindedir. Bu sözde “İslâm Konseyi” de aynen “ATİB”in de üyesi olduğu “Almanya Müslümanlar Merkez Konseyi” (Zentralrat der Muslime in Deutschland) gibi güya Almanya’daki Müslümanların “çıkarları doğrultusunda hizmet eden” bir kuruluş. Bu “İslâm Konseyi”, 31 Ekim 1932 yılında Berlin’de kurulan ve 31 Mayıs 1993 tarihinde dernekler yasasına uygun kayıtlara geçen kuruluşun yasal devamı olarak 1986 yılında Almanya’nın Berlin kentinde kuruldu. Kuruluş amacı ise kendi iddialarına göre, Almanya çapında faaliyetleri olan “İslâm” kuruluşlarının etkinliklerini koordine etmektir. “İslâm Konseyi” kendisini çoğulcu demokrasinin ve laik devlet düzeni içinde bir kuruluş olduğunu iddia etmektedir. “İslâm Konseyi”, “kamu hakkı meclisi” (Körperschaft des öffentlichen Rechts) olma çabasında. Bu statüyü alanlar taraftarları arasında, aynen kiliselerde olduğu gibi din vergisi de dahil olmak üzere çeşitli ayrıcalıklara sahip olabiliyorlar. Bu talep “Milli Görüş” tarafından da dillendirilmekte ve bu talebin gerçekleşmesi demek, bu sözde “İslâm Konseyinin” Almanya’daki diğer kiliseler gibi eşit muameleye tabi tutulması anlamına gelecektir. “İslâm Konseyi” kendisini Kuranın öğretilerine ve sünetine bağlılığını ifade etmektedir. “İslâm Konseyinin” ödevi ise, güya Federal Almanya’da yaşayan Müslümanlara özellikle de dinsel, sosyal ve kültürel alanlarda danışmanlık yapmış. Bunun dışında “İslâm Konseyi Almanya’daki Müslümanların Birliğini sağlama ve birbirleri ile dayanışmasını sağlamayı hedef edinmiştir” iddiası var ki pes doğrusu.

“İslâm Konseyi” Alman okullarında din dersleri vermeyi ve bu derslerin Alman okul sisteminin bir parçası olayı hedeflemektedir. Ayrıca Alman yüksek okullarında da illahiyetçi yetiştirme gibi bir hedefi var. “İslâm Konseyi” Yönetim Kurulu Üyelerinin çoğu Almanya’daki “ Milli Görüş” ün üst düzey yöneticilerinden oluşmaktadır. Kaldı ki “İslâm Konseyi” üye dernekleri içinden Türk kökenli olan da Said-i Nursiciler’den başka sadece “Milli Görüş” vardır. “İslâm Konseyi” yönetim kurulu üyesi ve kamuoyu çalışmalarından sorumlu Ali Kızılkaya Bremen “Milli Görüş”ün aktif elemanlarından. “İslâm Konseyinin toplam 33 tane Eyalet ve de Federal düzeyde çatı kuruluşu var. Bunlardan “Milli Görüş” hem merkezi düzeyde “İslâm Konseyi” üyesi hem de eyaletler bazındaki eyalet örgütleri ile üye.

“İslâm Konseyi”ne Üye Milli Görüş ve Eyalet Örgütleri
1. Islamische Gemeinschaft Milli Görüş (IGMG)
Merheimerstr. 229, 50733 Köln, Tel.(0221) 973 045 0/ Fax (0221) 279 37 15,
2. IGMG-Jugendverband (Islam Cemaati Milli Görüş Gençler Birliği)
Merheimerstr. 229, 50733 Köln,
3. Moslemisches Sozialwerk in Europa (Avrupa Müslümen Sosyal Kurumu)
Merheimerstr. 229, 50733 Köln
4. Islamische Föderation Bremen, Hemelinger Bahnhofstr. 44, 28309 Bremen
5. Islamische Föderation Hamburg, Böckmannstr. 18, 20099 Hamburg
6. Islamische Föderation Niedersachsen, Weidendamm 9, 30167 Hannover
7. Islamische Föderation Berlin, Boppstr. 4, 10967 Berlin
8. Islamische Föderation Baden-Württemberg, Brunnenstr. 1, 74831 Gundelsheim
9. Islamische Föderation in Bayern, Landwehrstr. 25, 80336 München
10. Islamische Föderation Hessen, Rebstöcker Str. 41-53, 60326 Frankfurt

Yukarda sıralanan “Milli Görüşün” Eyalet örgütlerine yüzlerce yerel dernek üye. Ve bu derneklerin tümü hem “İslâm Konseyi” hem de “Milli Görüş” üyesidirler. Buradan çıkan sonuç şu: “İslâm Konseyi Milli Görüşün paravana bir yan kuruluşudur”.

9.3 İslâm Toplumu Milli Görüş

Usame Bin Ladin ve taraflarınca New York’daki dünya ticaret merkezine yapılan terörist saldırıdan sonra Alman kamuoyunda en sık tartışılır konuma gelen “İslâm Toplumu Milli Görüş” (MG) ⁽¹⁵⁾, başta Almanya Anayasayı Korumaya Teşkilatı (Verfassungsschutz-VS-) olmak üzere yüzlerce demokratik

(15) Milli Görüş için ayrıntılı bilgi için bkz: www.igmg.de

kitle kuruluşu tarafından Almanya'da demokrasisi ve iç barışı açısından bir tehdit ve tehlike olarak görülmektedir. 11 Eylül 2001 New York saldırısı sonrası Alman basın-yayın organlarını "Bremen Fatih Camisine" davet eden "MG", ABD'de gerçekleşen terörist saldırıyı güya kınadığını Alman kamuoyunu inandırmaya çalışmıştır."MG"ün bu girişimi ünlü Alman gazetelerinden "Welt am Sonntag" adlı gazete tarafından "camide iki yüzlülük" olarak adlandırılmış ve "MG" mollalarının kamuoyunu yanıltmaya ve ayakta kalma mücadelesi içinde son çırpınışları olarak değerlendirilmiştir ⁽¹⁶⁾. Kuzey Ren Vestfalya Eyaleti'nde yaşayan Müslümanların büyük bölümünün yasalara saygılı toplum içinde barış ve huzur içinde yaşadığını söyleyen Eyalet İçişleri Bakanı Fritz Behrens, "Kaplancılar kapatılabilir, Milli Görüş tehlikeli" dedikten sonra "İslâm Toplumunu Milli Görüş özellikle gençleri çeşitli sportif faaliyetlerle kendisine çekiyor, Alman toplumunu da düşman olarak lanse ediyor" ⁽¹⁷⁾ demeyi de ihmal etmemesi hayli ilginç. Bu gerçeğe rağmen yine de "MG" özellikle de Bremen Eyalet Yönetiminin Sosyal Demokrat Parti (SPD) kanadından ve T.C. Bremen Fahri Başkonsolosluğu tarafından geniş kapsamlı bir destek ve anlayış görmektedir. "MG" ün Kuzey Almanya'daki ilk ve en büyük minareli camisi olan "Fatih Camii" eski Refah ve Fazilet Milletvekilleri başta olmak üzere ne kadar Atatürk ve Atatürk Cumhuriyetinin yemini düşmanı varsa miting alanı gibi bir yerleridir. Almanların ünlü haftalık magazin haber dergilerinden "Focus", belgeli olarak yayımladığı bir haberde, Şevki Yılmaz'ın "MG" ün "Fatih Camisinde yaptığı bir konuşmasında", "...hepiniz benim kardeşimsiniz. Allah uğrunda verdiğimiz mücadelenin başarısı için hepimizin fedakarlık yapması gerekmektedir. Beni utandırmayacağınızı biliyorum ve hepinizin en az 100 DM vereceğinizden de eminim" ⁽¹⁸⁾ diyerek camide bulunan yaklaşık 500 kişiden para toplattırıştır. 25 Ocak 1998 tarihinde yanında Ali Yüksel ile 3,5 Milyon DM'a mal olan "Fatih Camisinde" para toplayan Şevki Yılmaz, bugün bile Almanya da "MG" yandaşlarının düğünlerinde, nikahlarında ve diğer etkinliklerinde boy göstermek-

(16) Kummer,Jochen. Heuchelei in der Moschee? Verfassungsschützer warnen: Radikale Moslems in Deutschland stehen auf der Seite der Attentäter, 23.9.2001 tarihli Welt am Sonntag.

(17) Milli Görüş çok tehlikeli, Hürriyet 16.09.2001 tarihli Avrupa Baskısından Hasan Ancı'nn haberi

(18) Focus, 2 Mart 1998, « Allah Batı'ya taşınıyor » (Allah zieht um inss Abendland), S.46-47.

tedir. Atatürk Türkiye'sine karşı yürütülen her türlü iğrenç karalama ve kampanyaların yürütüldüğü "Fatih Camisinin" bir yıl sonraki resmi açılışında yer alan kişiler arasında Ağrı eski Belediye Başkanı Zeki Başaran, Bremen Eyaleti Başbakanı Sosyal Demokrat Parti SPD'li Dr. Henning Schärf ve T.C. Bremen Fahri Başkonsolosu Karl Hubert Grabbe'nin varlığı Türkiye Cumhuriyeti devletini yönetenlerin kılını dahi kıpırdatmamıştır. Atatürk Cumhuriyetine karşı küfürlü savaş açanların kurduğu sözde caminin açılışında Türk Devletinin Başkonsolosu olan şahsın ne işi var?. Bu ne biçin sorumsuzluk ve vurdumduymazlıktır? "MG" ün yasaklanabileceğini gündeme getiren "Hıristiyan Demokrat Birlik" (CDU) Bremen Eyaleti eski İçişleri Bakanı Ralf Bortscheller ⁽¹⁹⁾ , Türkiye'nin Bremen Fahri Başkonsolosu tarafından yalnız bırakılmıştır. "MG" ün camilerini her vesile ile ziyarete giden ve buraların "Türklerin sosyal etkinliklerinin gerçekleştirdiği yerlerdir" diyen Karl Hubert Grabbe, hem Başkonsolosluk görevini yürütmeye devam ediyor hem de "MG" ile ilişkilerini en üst düzeyde sürdürmeyi ihmal etmiyor. Ve bu acı gerçeğe ise başta Hannover Başkonsolosluğu olmak üzere T.C. Dışişleri Bakanlığı eli cebinde seyirci kalıyor.

"MG" ün üye ve dernek sayısı kendi iddialarına göre "2000 yılı sonu itibariyle camii sayısı 520, Gençlik Kolları, Üniversiteliler, Kadın Kolları ve diğer yan kuruluşları ile birlikte şube sayısı 2200'e ulaşmıştır. 15'i Almanya'da ve 15'i de diğer Avrupa Ülkelerinde olmak üzere 30 Bölgede 1022 Teşkilat, 511 Cemiyet, 513 Müteşebbis ve 14 Temsilcilikle toplam 2060 Şubede 16.679 idareci ve 66.027 üye olmak üzere toplam 82.706 mensubu ile faaliyet yapmaktadır". "MG" tarafından verilen 82.706 mensubun kendi camilerinden alış veriş yapanlardan kendi yandaşları tarafından kurulan paravan kuruluşlarla ve şirketlerle bir şekliyle ilişki içinde olanları kapsamaktadır.

Almanya'daki "MG", kendi adlarını "bütün insanlığı esenlik iklimine götürmenin adı" olarak "Tevhidi" akidesini esas alan hak, adalet ve özgürlük anlayışını insanlığın saadeti için insicamlı düşünce sistemiği" olarak algılamaktadır. "Millî" sözcüğü, "MG" e göre, "Hz. İbrahim'e dayanan, tek yaratıcı ve tek ilah akidesine işaret eder". "MG", bugüne kadar, Osman Yumakoğulları, Dr. Zeynel Abidin, Dr. Yusuf Işık, çok "karılı" Ali Yüksel ve Mehmet Sabri Erbakan Genel Başkanlığında din tacirliği yapmıştır. "MG", Nec-

(19) Almanya'da İGMG'ye yasaklama tehdidi, Hürriyet 2 Mart 1998.

mettin Erbakan'ın istem ve direktifleri doğrultusunda Türkiye'de kurduğu veya kurdurttuğu siyasi partilerin Avrupa bürosu işlevini görmektedir. Almanya'daki Türkler arasında en disiplinli bir örgütlenmeye sahip olan "MG", kendinden olmayanı sevmeyen ve "kafir" ilan eden bir zihniyete sahiptir. Bazıları için "MG" üyesi olmak, Allah yolunda gitmekle eş anlamlıdır. Örneğin VS'un 1997 yıllık raporunda, "MG"ün iç eğitim materyalleri arasında "MG üyesi olan herkes, Allah rızası için üstlendiği yükümlülüklerini yerine getirmektedir. Her üyenin arzusu, İslâmiyet'in yer yüzüne hakim olmasıdır" tespiti yer almaktadır.

Almanya'daki "MG"ün kuruluş tarihçesi diğer dinci ve kahvehane türü dernekler gibi 1970'li yılların başına kadar uzanmaktadır. Almanya'ya gelen Türk işçileri tarafından kurulan derneklerin bazıları Necmettin Erbakan yolunda gitmeyi kendileri için bir görev bildiler. Bu görevlerini hiç bir zaman aksatmadan bu güne kadar yerine getirdiler. Recep Tayip Erdoğan Türkiye'deki "MG hareketini" karpuz gibi ikiye bölmeyi şimdilik başarmış gibi gözükmesine rağmen, yine de Almanya'daki "MG", hiç fire vermeden Erbakan nerede ise kendisinin de orada olduğunu bir kez daha ilan etmiştir.

70'lı yıllarda" MG " taraflarınca kurulan derneklere önceleri "Avrupa Türk Birliği", "Köln İslâm Merkezi" veya "Avrupa İslâm Birliği" gibi adlar altında çalıştı. 1985 yılına kadar bu ve benzeri değişik isimler altında faaliyet gösteren "MG"e mensup dernekler, resmi ve fiili olarak bütünleşmeyi ve tek bir isim ve merkez altında faaliyetlerine devam etmeyi kararlaştırdılar. Bu kararda Türkiye'deki politik gelişmelerin ve Necmettin Erbakan'ın tavrı oldukça önemli oldu. 1985 yılında, Dr. Yusuf Zeynel Abidin, Hasan Damar, Ali Özdemir, Ahmet Rüştü Banaz, Dr. Şener Yüçetürk, Ertuğrul Düzel, Ahmet Habib Işıklar ve Necmettin Erbakan'ın ölen kardeşi Akgün Erbakan gibi din tacirleri bir araya gelerek "Avrupa Milli Görüş Teşkilatları AMGT"nin temelini attılar. "AMGT" kurulması ile, Almanya'daki özellikle de dini dernekler arasındaki sürtüşmeler ve cami kurma yarışmaları gündeme daha sıkı gelir oldu. Adına camii dedikleri derneklerinde "Cuma Hutbesine" çıkan sözde hocalar Atatürk Cumhuriyetine küfür ve hakaretler dolu konuşmalar yapma yarışına girdiler. Birbirlerini din düşmanı olarak ilan etme yarışına bu kez Cuma namazlarında kimin cemaati ne kadar daha fazla bağışta bulundu söylemleri eklendi. 1980li yıllarda Almanyalı Türklerin yaşadıkları alanlardan kaynaklanan sosyal ve kültürel ihtiyaçlarına yönelik tek laf edilmezken, MG

dahil olmak üzere kurulan dinci derneklerin tümü, kendi mensupları veya kafalarındaki Kuran dışı İslâmiyet’i uygulamada acımasızlığı ayyuka çıkardılar. Derneklerine “İslâm” kelimesi takısını takma maksadıyla olsa gerek aradan on yıl geçtikten sonra, yani 1995 yılında “Avrupa Milli Görüş Teşkilatları” (Islamische Gemeinschaft Milli Görüş) (IGMG), Türkçe olarak da “İslâm Toplumunu Milli Görüş” olarak değiştirildi. Bu ismi değişikliği ile “teşkilatın yapısı da değişti” diyen “MG”, 1995 yılında Frankfurt’ta yaptıkları Genel Kurulda “MG” ün Genel Başkanlığına Alman pasaportlu Osman Yumakoğulları’nı, Genel Sekreterliğine ise Ali Yüksel isimli “çok karılı” sözde “İslâm Konseyi”nin eski “Şeyh-ül İslâm-i”ni getirdiler. Osman Yumakoğulları Türkiye de Refah Partisinden Milletvekili seçilince yerini Ali Yüksel’e bıraktı. 24 Aralık 1995 tarihli Milletvekilliği Genel Seçimlerinde Ali Yüksel Antalya Milletvekili adayı olarak başarılı olamayınca, Almanya’ya geri dönmek zorunda kaldı. Ali Yüksel’den boşalan Genel Sekreterliğe ise Necmettin Erbakan’ın yeğeni Mehmet Sabri Erbakan (ölen Akgün Erbakan’ın oğlu) getirildi. 1999 yılında Köln Üniversitesindeki 23 yaşındaki bir kızla imam nikahıyla evliliği açığa çıkınca Genel Başkanlıktan ayrılmak zorunda kalan Ali Yükselin yerine vekaleten Dr. Yusuf Işık Genel Başkanlık Görevine getirildi. 16 Nisan 2001 tarihinde Almanya’nın Hagen şehrinde toplanan “MG” ün 7. Kurultayı, Mehmet Sabri Erbakan’ı Genel Başkanlığa seçti. “MG” bu Genel Kurulu’nda, Sivas katliamının katillerini Avukatlığını üstlenen Şevket Kazan ve Gümüşhane Milletvekili Lütfi Doğan ile Trabzon Milletvekili Şeref Malkoç da hazır bulundu. Erbakan’ın çömezlerinden biri olan Şevket Kazan, “MG” 7. Genel Kuruluda bir konuşma yaptı. Kazan “İslâm Toplumunu Milli Görüş sadece Türkiye’nin değil, 2 milyarlık İslâm dünyasının gururu olan bir teşkilattır” palavrasını sıkarak “Türkiye’de insanların diniyle, inançlarıyla alay edildi, inançlı insanlara baskı yapıldı.. İmam-Hatip liseleri, Kuran Kursları kapatıldı, başörtülüler öğretmenlikten, devlet dairelerinden ve okullardan atıldı” yalanını sıkılmadan fanatik yandaşlarına haykırdı. Bugüne kadar Türkiye’de oruç tutan, namaz kılan veya dini vecibelerini bir şekliyle yerine getiren hiç bir kimseye baskı veya zulüm uygulandığı görülmemiştir. Ancak Türkiye’de oruç tutmadığı için katledilen öğrenciler, namaz kılmadığı için zulme uğratılan binlerce insan var. Kazan’da sonra Mehmet Sabri Erbakan’ın seçilmesinden sonra, iki yıldır “MG” Genel Başkanlığına vekalet eden Dr. Yusuf Işık bir teşekkür konuşması yaptı ve Genel Kurul’a katılanlara “Hz. Ebu Bekir gibi davanıza sadakatli olunuz , Hz. Ömer gibi adil olu-

nuz ve Hz. Osman gibi haya ve edep sahibi olunuz” tavsiyesinde bulundu. Netice itibariyle, “Allah’a gerçek kul, Hz. Muhammed’e de ümmet olunuz”. Bu ajitasyona dayalı ve tamamıyla dini-siyasi içerikli poropogandalardan sonra Genel Başkanlığa “oy birliği” ile seçilen Mehmet Erbakan ise, bundan sonra yapılması gerekenleri “her camimizde Kur’an Kursu, beş sene içerisinde camilerimizin yarısında, yerel Avrupa lisanında din dersi verebilmemiz konumuna gelmemiz, hafta sonu ve tatil kurslarına bütün çocuklarımızın katılması, eğitim faaliyetlerinin Gençlik Teşkilatı ve Kadın Kolları faaliyetleri ile uyumlu olarak gerçekleştirilmesi” olarak sıralamaktadır. Bu etkinliklerin Avrupalı Türk’ün “göçmenlik” olgusu ile ilgili ihtiyaçlarını gidermeye yönelik olmadığı açıktır.

Almanya’nın Berlin kentinde 2001 yılı Eylül ayından itibaren “MG”ün Berlin temsilcisi olan “Berlin İslâm Federasyonu”, iki devlet okulunda din derslerini vermeyi mahkeme kararıyla elde etti. Türk devletinin varlığına göz diken “MG” gibi Alman Anayasasını korumakla görevli olan kurumu tarafından Alman demokrasisi ve iç barışı açısından önemli bir tehlike olarak görülmesine rağmen, yine de Almanya’da Alman devletine ait iki okulda “din dersi verme” izni alması kadar vahim, iki yüzlü ve Türkiye düşmanlığı ne olabilir. Bavyera İçişleri Bakanı Günter Beckstein tarafından 6 Eylül 2001 tarihinde açıklanan Eyalet Anayasayı Koruma Teşkilatı’nın yıllık raporuna göre, “MG” Almanya’da Allah adına “Kuran Partisi” kurma çalışmalarına hız verdiği ve bunun için de sürekli olarak üyelerine “Alman vatandaşlığına geçiş çağrısı” yaptığını ve bundan dolayı da Bavyera da MG üyesi olan yüzlerce kişinin Alman vatandaşlığına geçiş izni verilmediğini açıklaması ⁽²⁰⁾ bile T.C. Bremen Fahri Başkonsolosu tarafından kayda alınmıyor ve “MG”ün Bremen Eyaleti çapında daha da güçlenerek taban bulabilmesi için Dr. Henning Schärf ile “MG” lehine yakın işbirliği olanaklarının alanını daha da genişletiyor.

“MG” camilerinde kuran kursu adı altında nelerin yapıldığını kamu oyunun ayrıntıları ile bilmesi mümkün değil. Şeffaf ve demokratik olmayan “MG” ve yan kuruluşları, bir yandan Alman demokrasi için bir tehdit olma-

(20) Bayerische Rundfunk adlı televizyonun 6 Eylül 2001 tarihli tam gün verdiği haber programı ve aynı tarihli Türk-Alman basın yayın organlarından konu hakkında ayrıntılı bilgi edinilebilir.

ya devam ederken diğerk yandan Türkiye karşıtı Alman politikacı ve sorumluların yanı sıra Türkiye'ye karşı duyarsız ve sorumsuz olan bazı Türk diplomatların destek ve teşvikiyle kurumsallaşmada önemli mesafeler kat ediyor. "Bremen Fatih Camisinde" olup bitenler Alman kamuoyuna geniş bir şekilde yansımına rağmen ⁽²¹⁾ yine de Türkiye'nin bölgedeki Başkonsolosu başta olmak üzere hiç bir yetkilisinin kılı kıpırdamamış ve el altından "MG" ile iş birliği yaparak, dönemin "Bremen Türk Dernekleri Birliği" üzerine saldırılmıştır. Atatürk Türkiye'si ve samimi Türk-Alman dostluğu başta olmak üzere Bremenli Türklerin Alman Toplumuna sosyal entegrasyonu için önemli hizmetleri geçmiş "Bremen Türk Dernekleri Birliği"ne karşı "MG" ve "Diyaret Türk İslâm Birliği" (DTİB) camilerini süren dönemin Hannover Başkonsolosu olan şahıs daha sonra yurtdışında yaşayan Türklerden sorumlu "Daire Başkalığı" görevine getirilmiş. Bremen "MG" ile içli dışlı olan sözde "DİTİB" cami derneklerinden Mevlana Cami yönetimi kendilerini "MG bizim dava arkadaşlarımızdır" demelerine rağmen yine de Türkiye'nin hem Hannover hem de Bremen Başkonsolosluğu gereken önlemi almamıştır.

"MG" kendi bünyesinde kurduğu bir çok yan kuruluşu var. Bunlardan biri de "Hukuk Müşavirliği". Bu müşavirlik, Alman okullarında başörtüsü uygulanması, erkek-kız öğrencilerin beraber yüzme kurslarına katılmasını engellenmesi, tesettür ve spor derslerinde kız-erkek ayrımı yapılmasını, işyerinde namaz kılma maksadıyla izin alınması, Hacca gidecek olanlar için işyerlerinden özel izin alınması, sözde helal et kesimi için girişimlerde bulunulması ve her şeyden önemlisi de "MG" ün "Dini Cemaat" olarak (Körperschaft des öffentlichen Rechtes) resmen tanınması gibi etkinlikler göstermektedir. "MG" ün bu son talebinin kabulü demek, kendilerinin Almanya'da yaşayan tüm Müslümanları tek yasal temsilcisi olması anlamına gelecektir. Peki MG' ün bu istemi karşısında Almanya'daki Türk diplomatları ve DİTİB ne yapıyor? Elleri cebinde ıslık çalıyor ve hiçbir şey olmuyormuş gibi, "MG" camilerini ziyarete ve yetkilileri ile diz dize saf tutarak Almanyalı Türklere "hizmet" verdiği palavrasını yaymaya devam ediyor.

(21) 22.02.1998 tarihli "Die Welt am Sonntag" adlı ünlü Alman Gaztesinde çıkan geniş haberde, Bremen Fatih Camisinin Türkiye karşıtı radikal İslâmcıların merkezi durumuna geldiği resim ve somut delillerle duyuran yazısına bakılabilir.

“MG”ün Avrupa’da yaşayan vatandaşlarımızı söyüşlemesinin yollarından biri de adına “Kurban Kampanası” dedikleri etkinliktir. Ortalama 250 DM karşılığı başta kendi üyeleri olmak üzere isteyen herkese gıyabında kurban kestiğini iddia eden “MG” topladığı kurbanlık paralarla Necmettin Erbakan’ in partisine valizler dolu döviz biriktirmektedirler. Kurban Kampanyalarında ise mesepçilik yaparak kurbanın Hanefîlere göre vacip, diğer mezheplere göre ise sünnet olduğunu söyleyerek Hz.Muhammed dininde olmayan mezhepçiliği körüklemektedirler. “MG”ün bu yaklaşımı İslâm’a aykırıdır. Bu bir sömürü ve aldatma düzeninin bir mekanizmasıdır.

9.4 Diyanet İşleri Başkanlığı Türk İslâm Birliği

Almanya’daki dinci veya dini temellere dayalı kurulan dernekler içinde en fazla üye sayısı ve serveti olan kuruluş “Diyanet İşleri Türk İslâm Birliği” (DİTİB) 5 Temmuz 1984 yılında Köln’de kuruldu. Aynı adı taşıyan bir dernek aslında 1982 yılında Berlin’de kurulmuştu. Berlin’de kurulan bu dernek iki yıl sonra Almanya ve Avrupa çapında bir yapıya dönüştü. DİTİB’in Genel Merkezi Almanın “Venloer Str. 33-35, 50823 Köln” adresindedir. 1996 yılı itibari ile REMID verilerine göre 110.000 üyeye sahiptir. DİTİB, Türkiye’deki Diyanet İşleri Başkanlığına (DİB) bağlı ve onunla yakın iş birliği içindedir. Almanya’da ise T.C. Berlin Büyükelçiliği bünyesindeki Dini İşleri Müşavirliğine bağlı olarak çalışan DİTİB, bünyesinde çalıştırdığı din adamlarını (imamları) Türkiye’den 5 yıllığına getirmektedir. Devletin memurları olan bu din adamlarından bazıları, “MG” camii ve “MG” imamları ve yöneticileri ile içli dışlı ilişkilere girmektedirler. T.C. Başkonsolosluklarında görev alan Din Ataşaları, kendi imamları ve bu imamların görev yaptıkları bazı cami derneklerinin yöneticilerine söz geçirememektedir. Devletin parası ile devlet düşmanlığı yapan imamların sayısı az değildir. DİTİB, bugün yaklaşık bin derneği ve bunlardan da 800e yakını denetim altında tutmaktadır. DİTİB’nin amacı, Türk Müslümanların dini ihtiyaçlarını gidermeye yönelik hizmetlerde bulunma olarak özetlenebilir. Bunun için ibadet yerleri olan cami dernekler kurma ve kurdurma, kurulan bu yerleri ibadet edilecek düzeye (camii veya mescit olarak) düzenleme, bunların finansmanlığını üstlenme veya finansal katkıda sunma. DİTİB’ne bağlı yerlerde “Kuran kursları” verme çok yaygın bir gelenektir. Kuran okuma yarışmaları düzenleme, “Cenaze Nakil Fonu” kurarak üyelerini Türkiye’deki memleketlerine defin etme, Hacca ve Umre seferleri düzenleme, kağıt üzerinde de olsa Gençlik ve Kadın Kol-

ları adı altında oluşumlar oluşturma da DİTİB'nin etkinlikleri arasındadır. DİTİB'ne bağlı üye derneklerin DİTİB'ne karşı aidat ödeme gibi bir sorumluluğu olmadığı gibi, Genel Kurullara da katılarak DİTİB'nin Yönetimine seçme ve seçilme hakkında da sahip değillerdir. DİTİB üye derneklerinin tümü "Diyanet Türk İslâm Kültür Derneği" adını taşımaktadır ve bu her derneğin tüzüğünde ise örneğin "Diyanet Türk İslâm Kültür Derneği, Mescidi-i Aksa Camii Bremen, DİTİB üyesidir" hükmü vardır.

DİTİB'ne bağlı yaklaşık 700 civarındaki camilerin çay ocaklarının istisnasız tümünde Osmanlı İmparatorluğu döneminde görev yapmış padişahların tümünün fotoğrafları asılı iken, Atatürk'ün fotoğrafının asılı olduğu tek bir cami dahi yoktur. 700den fazla imam Türk devleti tarafından 2800 DM'lik maaşlı olarak DİTİB camilerinde görevlendirilmiştir. Bu imamların tamamı Almanca bilmediklerinden Alman okullarında veya başka yerlerde İslâm dini ile ilgili etkinliklere katılamamakta ve bu boşluğu da başta "MG" olmak üzere diğer din taciri kurumlar doldurmaktadır. Almanyalı Türklerin sosyal yaşantılarını yakından bilmeyen bu imamlar, Türkiye'de yetiştikleri ortamı Almanya'ya da uygulamaya çalışmakta ve bundan doğal olarak başarısız olunca da "Almanyalı Türkler Almanlaşmış" diyerek gereksiz yere kendisi gibi düşünmeyen veya yaşamak istemeyen, ancak en az kendisi kadar Müslüman olan insanları rencide etmektedir. Bu camilere ait mekanların önemli bir bölümü Almanya'da çalışan kendi insanlarımız tarafından satın alınarak DİTİB'ne hibe edilmiştir. Bugün milyar Alman Markını bulan mülkler, görünürde DİTİB özünde ise "MG" zihniyetindeki insanların yönetimindedir. "Almanyalı Türklerin dini inancını doğrultusunda dini hizmet verme amacıyla" kurulan DİTİB bugün aynen "MG" gibi, önemli bir finans gücü haline gelmiştir. Türk vatandaşları tarafından alın terleri ile elde ettikleri gelirlerinin bir kısmın bağış yoluyla DİTİB'ne bağışlayın ibadet edecekleri mekanlar satın alırken, bunun yönetimi ve denetimi hakkında ne T.C. devletinin ne de bu servetin oluşumunu sağlayan fedâkar insanlarımızın söz hakkı var.

"MG", "Süleymancılar" veya ATİB camilerinde görev yapan imamların bazıları devlet eliyle görevlendirilen ancak daha sonra saf değiştiren insanlardan oluşmaktadır. DİTİB, "MG" camilerinin finansmanında da önemli bir kaynak teşkil etmektedir. Örneğin "Bremen Fatih Camisinin" kapıları ve pencerelerinin tümü DİTİB camilerinden biri olan Bremen Mevlana Camii tarafından finanse edilmiştir. T.C. Başkonsolosluk ve din Ataşalarının bir çoğu DİTİB camilerince muhatap olarak dahi alınmamaktadır.

Almanya'da "MG" Alman okullarında din dersi verme izni alırken veya din ile ilgili başka alanlarda etkinlik gösterirken, DİTİB imamları ve dernek yöneticileri tepkisiz kalıyor. Bu camii derneklerinin yöneticilerinin neredeyse tamamı Almanca bilmeyen birinci kuşak insanlarımız tarafından yönetilmektedir. Bir çoğu emekli olan bu yöneticilerin dünyaları, evleri ile cami arasından ibarettir. Bu yaşam anlayışı Almanlarla sosyal ve kültürel ilişkiye de doğrudan yansdığından, ortaya çıkan tablo Türkiye'nin resmi politikası ve resmi kuruluşları açısından hiç de hoş değildir.

DİTİB cami ve dernekleri Almanyalı Türklerin yaşadıkları alanla entegre olmada olumlu her hangi bir katkısı olmadığı ve olamayacağı gibi, bu derneklerin bazı yönetici ve imamları "kafirden arkadaş ve dost olmaz" çirkefliliğini gösterebilmektedirler. Ve bu da Türk devletinin yurtdışı temsilciliklerinin gözleri önünde olmaktadır. Uygulamada nerede ise "MG" ile DİTİB camilerinin bir çoğu arasında hiçbir fark kalmamıştır. Bir başka deyim ile; T.C. devleti kendi varlığına göz dikmiş cami adı altında örgütlenerek önemli bir güç haline gelmiş yerlere maaşlı imam göndererek bu zihniyete destek veriyor. Bu acı gerçeği ne anlamak mümkün ne de anlatmak.

9.5 İslâm Kültür Merkezleri Birliği (Süleymancılar)

"İslâm Kültür Merkezleri Birliği" (Verband der İslâmischen Kulturzentren e.V. (VIKZ); Türk kamuoyunda "Süleymancılar" olarak bilinen dinci bir kuruluştur. 20.000 kadar üyesi olduğu tahmin edilen bu dinci girişimin kuruluş nedeni bir hayli ilginç. "Süleymancılar" göre, Türk "velilerin talepleri doğrultusunda Müslüman çocuklarına camilerde İslâm dininin temel bilgilerinin öğretilmesi icap" ediyormuş ve "yetişkinlerinde ibadet edebilecekleri yerlerin olmadığından" harekete geçmişler. Zira bu boşluğu! "maalesef resmi makamlar bile uzun müddet görememişlerdi. Halbuki Hıristiyan dinine mensup yabancı işçilere kendi dinleri ile alâkalı her türlü kolaylık temin edilmiş bulunuyordu". Bundan dolayı "Süleymancılar" da diğer dinci dernekler gibi 70li yıllarda örgütlenmeye başladılar. 15 Eylül 1973 tarihinde Köln'de "İslâm Kültür Merkezi"nin kurulması "Süleymancılar" açısından önemli bir dönüşüm oldu.

"Süleymancıların" "İslâm Kültür Merkezleri", 19 Haziran 1980 tarihinde "İslâm Kültür Merkezleri Birliği"(İKMB) adı ile bir çatı altında birleştirildi. Merkezi Köln'de bulunan "İslâm Kültür Merkezleri Birliği", kendisini "sos-

yal ve kültürel sahalarda hizmet veren dini bir cemiyet” olarak lanse etmektedir. “Birliğin” Almanya’nın bir çok yerinde faaliyet gösteren şubeleri mevcuttur. “Süleymancılar” “şubeleri tarafından cami için ihtiyaç olan binaların kiralanmasından ziyade satın alınma” yoluna gitmektedirler. “Süleymancıların” kendi verilerine göre “Almanya’da, İslâm Kültür Merkezleri Birliği'nin 300 şubesi bulunmakta olup bunlardan 180 şubenin binalarının mülkiyeti İKMB’ne aittir” denilmektedir.

“Süleymancıların” Genel Başkanlığı Tahsin Şafak tarafından yapılmaktadır. “Süleymancılar” açısında camiler “din eğitimi verilmesi “İKMB”nin en önemli gayesini teşkil etmektedir. Bu camilerde çocuklara ve büyüklere kendi seviyelerine uygun şekilde, İslâm’ın temel bilgilerini ihtiva eden dersler verilmekte, bilhassa Kur'an-ı Kerim’in usulüne uygun olarak okutulması, mânâsının anlaşılmasının sağlanması ve ibadet şekillerinin öğrenilmesi temin edilmektedir” olarak açıklanmaktadır. Yani camiler dindar Müslümanların ibadet yerleri olmaktan ziyade, “Süleymancıların” birer eğitim merkezi durumundadır. “Din eğitimi, Kur'an-ı Kerimi okuyabilmek için önce Arap alfabesini öğrenmekle başlar. Buna paralel olarak Kur’andan; ibadetlerini ifa etmekte lüzumlu olan kısa sureler ezberletilir. İbadet lisanının sadece Arapça olduğunu da burada belirtmek gerekir” denerek hem kendi çocuklarımızın güzel Türkçe’imizi öğrenmeleri engellenmiş oluyor hem de bu çocukların tatlı dünyalarına kendi politik emelleri alet edilmiş oluyor. Almanya’daki Türk çocuklarının ancak % 8’i Alman Liselerine (Gymnasium) gitmesinin ardında yatan bir başka gerçek de Türk çocuklarının dil yetersizliği olarak açıklanmaktadır. Süleymancılar camilerde Türk çocuklarına Arapça’yı ezberletene kadar güzel Türkçe’imizi ve yaşadığı ülkenin dilini öğrenmeye teşvik ederlerse daha hayırlı bir iş yapmış olmazlar mı? Kendi dilini bilmeyenin cennette yeri var mı? “Süleymancıların” bir başka “hizmet” ise, “İKMB”, bünyesinde kurduğu cenaze fonu vasıtasıyla, Almanya’da yaşayan Müslümanların cenaze hizmetleri ile de meşgul olmak” olarak verilmekte. ATİB, “MG”, DİTİB ve AABF gibi dinci ve inanç temelinde kurulan tüm dernekler gibi “Süleymancılar”, “Cenaze Nakil Fonu” adı altında şirketleşmenin yollarını arayıp bulmaktadır.

“Süleymancılar” kendilerine “Süleymancılar” sıfatını uygun bulmuyorlar ve kendilerini “Süleymancı” olarak adlandırılmasını ret etmekte ve bunun yerine “Süleyman Efendinin Talebeleri”denilmesini arzu etmektedirler. İster

“Süleymancı” olsun, isterse de “Süleyman Efendinin Talebeleri” olsun, şu bir gerçek ki, bu ve benzeri girişimler, Almanyalı Türklerin ve inananların lehine değildir. Almanyalı Türkleri yaşadıkları alanlardan izole ederek gettolaşmasını sağlayan dinci yapılar, kendilerine “Kuran Kursları, Cenaze Nakil Fonu, Sosyal Danışmanlık” gibi malzemeler bularak, Türklerin Avrupa kültürü ile asimle olmadan daha da etkin kaynaşmasını büyük oranda engellemektedir.

9.6 Nurcular

Nurcular’ın Almanyalı Türkler arasında etkinliği ve varlığı “Kaplancılar” gibi hiç yok denecek kadar az. Yaklaşık 5.000 ila 6.000 arasında değişen üye sayısı, aslında dinci dernekler ve oluşumlar arası oluşan bir tepkidir. Mezhep veya şekil gibi gerçek ibadetle ilişkisi olmayan nedenlerden dolayı oluşan bu ve benzeri yapıların Alman kamuoyuna yansıyan en önemli olumsuzluğu, hem İslâm dininin gereksiz yere fanatik ve ırkçı çevrelerin saldırılarına maruz bırakmaktadır hem de Türklere ve dolaysıyla Müslümanlara karşı önyargıların oluşmasına neden olmaktadır.

10. Türkiye Araştırmalar Merkezi

Türkiye Araştırmalar Merkezi (TAM) 1 Ekim 1985 tarihinde Alman Bilim Vakfı ve Freudenberg Vakfının desteği ile Almanya’nın Berlin’den önceki başkenti olan Bonn’da kuruldu. TAM’nin kurulduğu günden beri başkanlığını 1971 yılından beri Almanya’da ikamet etmekte olan Prof. Dr. Faruk Şen yapmaktadır. Hem bu merkezin adının önünde “Türkiye” kelimesinin olması ve hem de başkanının Türk adını taşıyor olması, bu kuruluşun bir Türk kuruluşu olduğu izlenimini vermektedir. Oysa TAM her yönüyle bir Alman kuruluşudur ve doğal olarak ta kendi çalışmalarını finanse eden Almanya’nın çıkarlarına gözetlemek durumundadır.

TAM Berlin ve Brüksel dahil olmak üzere bir de İstanbul’da temsilciliği vardır. Bunun dışında büro hizmeti gören yerleri de olan TAM Türkiye ve Almanya’da yaşayan Türkler hakkında çok sayıda yayınlanmış makale ve broşürleri var. TAM ayrıca çok sayıda seminer, toplantı ve konferans gibi etkinlikler de düzenlemektedir.

TAM’ 1991 yılına kadar Bonn’da çalıştıktan sonra merkezini Almanya’nın Essen kentindeki “Altendorfer Strasse 3” numaradaki yere taşımıştır. TAM şu an Essen Üniversitesi bünyesinde bir enstitü olarak çalışmalarına devam etmektedir.

TAM çalışmalarını kısmen aldığı projeler ile kısmen de mevcut kurum ve kuruluşların parasal desteği ile yürütmektedir. Federal Almanya Çalışma Bakanlığı; Federal Eğitim, Bilim, Araştırma ve Teknoloji Bakanlığı; Kuzey Ren Vesfalya Çalışma, Sağlık ve Sosyal İşler Bakanlığı; Kuzey Ren Vesfalya Bilim ve Araştırma Bakanlığı; Freudenberg Vakfı; Alman Bilim Vakfı; Essen Belediyesi; Essen Üniversitesi; Model Proje Araştırma Grubu; Heppenheim ve Daimler Benz Fonu gibi kurumlar TAM'nin çalışmalarını finanse etmektedir⁽²²⁾. Bu kadar Alman kurumunun bir araya gelerek bir merkezi finanse etmesinin ardında yatan gerçeğin Türkiye'nin çıkarlarını sözcülüğünü yapmak olmadığı açıktır.

TAM çalışanları seçimle vb. değil doğrudan doğruya atama yolu ile işe alınırlar. TAM'de görev yapan kişilerin tümü oradan doğal olarak maaş alan insanlardan oluşmaktadır. TAM direktörü Prof. Dr. Faruk Şen, geçmişte "HDF" içinde de Ercan Karakaş ile beraber çalışmış sosyal demokrat kökenli biridir. Ercan Karakaş'ın Türkiye'de kısa dönem Kültür Bakanı olduğu dönemde TAM, Türk Turizm Bakanlığı adına bir çalışma yaptığı bilinmektedir. TAM'nin asıl görevi tüm yayınlarında ve kaynaklarında "özellikle ekonomi, sosyal bilimler, göç ve kültür konularında faaliyet göstermek" olarak açıklanmaktadır.

Sonuç

Türk devleti, özellikle de "Koordinasyon Kurulları" aracılığı ile örgütlemeye çalıştığı Avrupalı Türkleri dernekselleşme politikasında kazanamamıştır. Bu alanda başarısız olan Türk devleti, inisiyatifi kendi hata ve eksikliklerinden dolayı başta "Milli Görüş" olmak üzere, diğer bölücü, dinci ve terörist örgütlere kaptırmıştır. Türkiye'den gelen paralarla dernekleşmenin yürümeceğini Türkiye'yi yönetenler artık anlamalı ve bu alanda köklü değişikliklere gitmelidir. Almanya'daki Türk temsilciliklerinde verilen kokteyl faaliyetleri yeni bir "kokteyl tipi" yaratmıştır. Bu tip insanlarca oluşturulan yağ tabakası, iyi niyetli ve çalışkan Türk diplomatların nefesini ve önünü büyük oranda kesmektedirler. Türk diplomatları bunun bir an önce çaresine bakmalıdırlar.

(22) Avrupa Birliği'ndeki Türk Ekonomisi, TAM, Nissan 2000, S. 36.

Bugün, Türkiye'den sonra en çok Türk vatandaşının yaşadığı ülke konumuna gelen Federal Almanya Cumhuriyeti, Türkiye çıkışlı ve Türkiye'deki politik, sosyal, kültürel ve dinsel yapıya uygun Türk (kimilerince de Türkiye'li) derneği ile dolu. Hiçbir etkinliği ve verimliliği olmayan bu demeklerin varlığı Avrupalı Türklerin örgütlü bir güç olması önündeki en büyük engeldir. Çoğunun yönetim kurulu başkanları 40 yıldır Almanya'da yaşıyor olmalarına rağmen yine de 40 tane Almanca kelimeyi bir araya getirip doğru bir cümle kurmaktan acizler. Örgüt yönetici ve temsilcilerinin bir çoğu kendi kişisel, dinsel, mezhepsel, politik ve çoğu zaman da maddi çıkara dayalı tercih, karar ve hırsları dolayısıyla, sadece Almanyalı Türklerin AB normlarında derli toplu bir şekilde örgütlenmesini engellemiyor, aynı zamanda Avrupa'da zaten var olan "kötü" Türk ve Türkiye imajının biraz daha zedelenmesine, biraz daha dejenere edilmesine ve biraz daha hırpalanmasına neden oluyorlar. Yaşadığı ülkenin dilini, politik yapısını, sosyal ve kültürel oluşum ve çelişkilerin bilmeyen onlarca "örgütçü", yurtdışına "işçi göçü"nü 40.yılında, 40 metre mesafe dahi kat edememişlerdir.

Almanya'daki bazı Eyaletlerin Türkiye ve Türk karşıtı ne kadar dinci, şeriatçı, bölücü ve terörist örgüt var ise onu bilinçli bir şekilde himaye etmektedir. Bu örgütlerin üst düzey yöneticileri bazı Alman eyaletlerinin ya doğrudan finansmanın yaptığı ya da etkisi altında tuttuğu alanlarda istihdam edilmektedir. "Proje" adı altında bu örgütlerin Türkiye karşıtı etkinlikler finanse edilmekte, örgüt yöneticileri beslenmekte ve bu örgütler ATATÜRK Türkiye'sine karşı yönlendirilmektedir.

1990lı yıllar Almanya'da tek kişili merkezlerin, enstitülerin, birliklerin ve hatta federasyonların kurulduğu yıllardır. "Ben yaptım oldu" mantığı Almanyalı Türklerin dernek yöneticiliğinin yaygın davranış biçimlerindedir. Ve bu mantık Almanyalı Türklerin paramparça olmuş örgütlülüğünü izah etmede çok önemli bir olgudur. Almanya'da sosyal demokratlardan MHP ve "Milli Görüş" kadar uzanan o kadar çok "çatı kuruluşu" var ki. Bu sözde kuruluşların kendilerini fes etmeleri halinde bu gelişme Almanyalı Türkler için ne bir kayıp teşkil edecektir ne de bu kuruluşların varlıklarını zoraki de olsa devam ettirmeleri Almanyalı Türkler açısından bir kazanım olacaktır. Lenin'in "en kötü örgüt örgütsüzlükten daha iyidir" ünlü lafı, Almanyalı Türklerin çıkarlarını savunan sözde "çatı kuruluşları" için gerçek yaşamda hiç bir şey ifade etmemektedir.

6 Ağustos 2001 tarihinde WDR-Köln Türkçe Radyo Programında bir Türk vatandaşının “biz aynen, hani Televizyonlarda gördüğümüz sokak çocukları var ya işte onlar gibi sahipsiziz” serzenişi, yurt dışına “işçi göçünün 40.yılında” hem Türk hükümetlerinin hem de Almanya’daki Türk örgüt ve derneklerinin nerde olduğunu göstermesi bakımından hayli ilginçtir. Türk dernek yöneticilerinin demokrasi kültürü, dinsel, sosyal, siyasal ve sosyal yapılarından kaynaklanan sorun ve bunların çıkmazlarının Almanyalı Türkler ve Türkiye imajı üzerinde yarattığı tahribat korkunç derecededir. Bu olumsuz tabloya bir de Almanya’nın bazı eyaletlerinin Türkiye ve Türk karşıtı din taciri, şeriatçı, bölücü ve terörist örgütlere ev sahipliği yaptığı gerçeği eklenince, Almanya zemininde örgütlenmenin hem Türkiye Cumhuriyeti açısından ve hem de Türk devleti karşıtı güçler açısından ne kadar önemli olduğu kendiliğinden anlaşılacaktır. Tüm bu olumsuzluklar karşısında Almanya’da ki bazıları ise, Türk diplomatları Hannover ve Bremen Başkonsolosluklarında olduğu gibi, sırf kendi kişisel kaygı, beklenti ve gelecekleri uğruna “Alman dostları “ ile beraber, “entegrasyon” veya “hoşgörü” maskesi altında “Milli Görüş”ün camilerde diz dize hem iftar sofralarını süslüyorlar hem de beraberce “Allah’a dua ediyorlar”!.

Almanya'da Türklerle İlgili Bazı Dernek ve Kuruluşlar
Bochum Türk Akademisyenleri
ATAK, Almanya Türk Akademisyen Kuruluşları Birliği
Darmstadt Türk Akademisyenler Çevresi TAK
Würzburg El ele Tür Öğrenci Derneği
Karlsruhe Türkiyeli Öğrenci Derneği VSTK
Kempton Türk Akademisyenler Birliği KTAB
Münih Türk Mühendis, Mimar ve Doğa Bilimciler Derneği
Dusiburg Türk Akademisyenler İnsiyatifi TAI
Manheim Türk Öğrenciler Birliği
Berlin Türk Öğrenciler Birliği
Veritas e.V. Augsburg Uluslar arası Öğrenci Derneği
Kaiserslauten Acık Alan Türk Öğrenciler Derneği
Avrupa Türk Akademisyenler Birliği
AABF, Almanya Alevi Birlikleri Federasyonu
AADD, Almanya Atatürkçü Düşünce Derneği Genel Merkezi-Köln
ADD-Berlin, Atatürkçü Düşünce Derneği Berlin
ADD-Recklinghausen, Recklinghausen ve Çevresi Atatürkçü Düşünce Derneği
Alevi-Bektaşî Kültür Enstitüsü
Anadolu Gençlik Spor ve Kültür Derneği Wuppertal
ATIAD, Avrupa Türk İşadamları ve Sanayiciler Derneği
ATIB, Avrupa Türk-İslâm Birliği

ATU, Türk İşverenler Çalışma Birliği
AYPA-TV, Dünyanın en küçük televizyon Kurumu
BTDKK, Baden Türk Dernekleri Koordinasyon Kurulu
BTEU, Avrupalı Türk İşadamları Birliği
BTS, Almanya Türk Öğrenci Dernekleri Birliği
CYDD, Münster Bölgesi, Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği
Alman-Türk Stuttgart, İnsan
DITIB, Diyanet İşleri Türk İslâm Birliği
DoMiT, Türkiye'den Gocun Dokümantasyon Merkezi ve Müzesi
DTF, Alman-Türk Formu
DTHZ, Türk Alman Ticaret Merkezi
Frankfurt Göçmenler Merkezi
HDF, Sosyal Demokrat Halk Dernekleri Federasyonu
IGMG, İslâm Toplumu Milli Görüş
IHD, İnsan Hakları Derneği
ImmiGrun, (Bundnis der neuen InländerInnen)
LAGA, (Landesarbeitsgemeinschaft der Ausländerbeiräte)
LTD, Liberal Türk-Alman Birliği
LZZ-NRW, Landeszentrum für Zuwanderung
MATOD, Mannheim Türk Öğrenciler Derneği
MIM, (The Society of Turkish American Architects, Engineers and Scientists, Inc.)
MJ, Müslüman Gençlik
PTAV, Kiel Çağdaş Türk İşçileri Derneği

TAK, Türk Akademisyenler Çevresi
TDM, Türk-Alman Tabipler Birliği
TDU, Türk-Alman - İşadamları Birliği Berlin-Brandenburg
TGB, Berlin Türk Toplumunu
TGD, Almanya Türk Toplumunu
TGS-H, Schleswig-Holstein Türk Toplumunu
TGW, Wesel ve Çevresi Türk Toplumunu
THD-Munchen, Türkiye Halk Derneği-Munih e.V.
BTEU , Avrupalı Türk İşadamları Dernekleri
TSVM, Münster Türk Öğrenci Derneği
TTHV, Türkiye Toplum Hizmetleri Vakfı
TÜRK-UNID, Köln Türk Üniversiteliler Derneği
TÜRKEL, Aschaffenburg ve Çevresi Türk Veliler Birliği
UTA, Akademisyenler Birliği - Stuttgart
VSTK, Karlsruhe Türkiyeli Öğrenciler Derneği
VTI-München, Türk Mühendisler, Doğa Bilimciler ve Mimarlar Derneği
ZMD, Almanya Müslüman Merkez Konseyi
ZfT, Türkiye Araştırmalar Merkezi
Türkiye Göçmenler Birliği – Hamburg
Berlin-Brandenburg Türkiye Toplumunu
Baden-Württemberg Türk Toplumunu
Bavyera Türk Toplumunu
Rhein-Main Türk Toplumunu ve

Schleswig-Holstein Türk Toplumunu
Almanya Türk Akademisyen Kuruluşları Birliği (Bochum)
Almanya Türk Veli Dernekleri Federasyonu (Berlin)
Almanya Diş Hekimler Derneği (Schweim)
Almanya Türk Öğrenci Dernekleri Birliği (Berlin)
Türkiye-Avrupa İlişkileri Enstitüsü (Duisburg)